

№ 47 (613) 24 листопада 2011 року

ПРОФСПІЛКОВІ

www.psv.org.ua

всеукраїнська профспілкова щотижнева газета

ВІСТІ

ГАРЯЧА ТЕМА

ПЕРЕВІЗНИКИ МАЮТЬ
ПРАЦЮВАТИ, А НЕ
ВИЖИВАТИ

6

ТЕМА НОМЕРА

ЗАЩО ВОЮЮТЬ ЧОРНОБИЛЬЦІ?

НЕПОСВЯЧЕНИМ ВАЖКО РОЗІБРАТИСЯ, ЩО Ж САМЕ НЕ ВЛАШТОВУЄ
ЛІКВІДАТОРІВ. "ПВ" ПРОВЕЛИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМИ

8

Не забудьте передплатити
«ПВ» на 2012 рік!

ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ПРОФСПІЛКОВИХ ВИДАНЬ НА 2012 РІК

Як і раніше, видання широко висвітлюють діяльність Федерації профспілок України, галузевих і регіональних профспілок із захисту прав та інтересів трудящих. На шпальтах видань завжди – журналістські розслідування, дискусії, аналітика, соціальний захист, юридичні консультації, міжнародні новини, культура і спорт, конкурси та розваги.

Вартість передплати на 2012 рік не збільшилася і становить: газети «Профспілкові вісті» – 148,44 грн (передплатний індекс – 22152), журналу «Бібліотечка голови профспілкового комітету» – 65,64 грн (передплатний індекс – 22909).

Передплатити видання можна в будь-якому поштовому відділенні України за «Каталогом видань України», або скориставшись послугою «Передплата ON-LINE» на корпоративному сайті ДП «Преса» www.presa.ua.

ЗІ СВЯТОМ!

13 РОКІВ ВІД ЧАСУ СТВОРЕННЯ НСПП

З нагоди 13-річчя від початку діяльності Національної служби посередництва і примирення голови НСПП Олександра Окіса та увесь численний колектив служби привітав Голова ФПУ Юрій Кулик.

У листі, зокрема, зазначається: «Шановний Олександр Ярославовичу! Від щирого серця вітаю Вас та численний колектив Національної служби посередництва і примирення із 13-річчям від дня створення!»

В нинішніх умовах НСПП відіграє важливу роль у здійсненні соціального діалогу між владою, роботодавцями і профспілками. Завдяки копіткій, наполегливій роботі керівництва НСПП, її центрального апарату і регіональних відділень вдається запобігти виникненню колективних трудових спорів на підприємствах, сприяти їх своєчасному і справедливому вирішенню, що, у свою чергу, позитивно позначається на соціально-трудових відносинах у країні.

Профспілки давно й плідно співпрацюють із НСПП. Завдяки нашим спільним діям вдається забезпечити скорочення заборгованості із заробітної плати на вітчиз-

няних підприємствах, повертати людям мільйони зароблених ними грошей, що знижує рівень конфліктності у суспільстві. Одним із помітних результатів нашої співпраці стало спільне з НСПП і соціальними партнерами впровадження Закону «Про соціальний діалог в Україні» щодо підтвердження репрезентативності суб'єктів профспілок та організацій роботодавців. Визначною віхою нашого співробітництва стало підписання Угоди про співпрацю між НСПП і ФПУ, що значно розширило межі співпраці щодо ефективного вирішення трудових спорів.

Зичу всім невичерпної енергії, наснаги, міцного здоров'я, особистого щастя та нових здобутків задля процвітання нашої держави та у досягненні нашої спільної мети – підвищенні добробуту українського народу!»

МЕДІА-ЦЕНТР ФПУ

ФОРУМ

ФПУ ДОБИВАТИМЕТЬСЯ ПІДВИЩЕННЯ СТИПЕНДІЙ

Федерація профспілок України постійно опікується проблемами українського студентства. І це не дивно, адже кожен сьомий член профспілки – студент. На цьому наголосив Голова ФПУ Юрій Кулик, виступаючи на форумі лідерів студентських профспілкових організацій «Якісна освіта – основа майбутнього», що відбувся 17 листопада в столичному Українському домі.

Держава зобов'язана подбати про матеріальне становище студентів. Тим більше, що з 2008 року стипендія жодного разу не підвищувалася. «Це неправильно, – підкреслив Юрій Кулик. – Адже розмір мінімальної заробітної плати постійно змінюється відповідно до про-

житкового рівня. Тому ми ставимо питання про те, аби здійснювався перерахунок не лише заробітної плати, а й стипендій».

Не менш актуальною проблемою Голова ФПУ вважає і формування у вузах системи оплати за навчання. Часто в однакових профільних університетах платити доводиться по-різному. «Чому це так – та-

емніця, – говорить Юрій Кулик. – Тому ми вимагаємо, щоб на законодавчому рівні було визначено право профспілкових комітетів на отримання правдивої інформації про формування плати за навчання».

Негайного вирішення потребує і питання фінансування гуртожитків – профспілки вже внесли відповідні пропозиції до

Державного бюджету на 2012 рік. Загалом, проблем у студентської молоді вистачає. Тож не даремно в Генеральній угоді, що визначає домовленості між державою, роботодавцями та профспілками, 60% питань – молодіжні.

ЦК ПРОФСПІЛКИ
ПРАЦІВНИКІВ ОСВІТИ І
НАУКИ УКРАЇНИ

З ЮВІЛЕЄМ!

Всеукраїнська профспілка працівників харчової, переробної промисловості та суміжних галузей, Спільний представницький орган Всеукраїнських профспілок в АПК України вітають **Анатолія Павловича Тельниха** з ювілеєм – 65-річчям!

Шановний Анатолію Павловичу!

Прийміть щирі вітання з нагоди Вашого ювілею!

Ваша повсякденна копітка праця на відповідальній посаді вимагає повної відданості справі, наполегливості, подолання труднощів, високого професіоналізму. Із честю виконуючи своє покликання, Ви заслужили глибоку пошану серед людей, даруючи їм не тільки знання та досвід, а й тепло своєї душі.

Зичимо Вам багато щастя та здоров'я, оптимізму та мудрості, успіхів та плідного довголіття.

СПІВПРАЦЯ

ГОЛОВА ФПУ ЮРІЙ КУЛІК ЗУСТРІВСЯ З КЕРІВНИЦТВОМ ЗКП

На запрошення президента Загальної конфедерації профспілок (ЗКП) Голова Федерації профспілок України Юрій Кулик 19 листопада відвідав із робочим візитом Москву, де зустрівся з президентом ЗКП Михайлом Шмаковим, генеральним секретарем ЗКП Володимиром Щербаким і його заступником із міжнародних питань Альбертом Потаповим.

Під час зустрічей обговорювалися перспективи подальшого співробітництва ЗКП і ФПУ, встановлення тісних зв'язків між

двома профоб'єднаннями, зокрема питання обміну досвідом і вироблення спільних позицій щодо соціально-економічного

захисту прав та інтересів трудівників, навчання профспілкових працівників і активістів, посилення впливу об'єднань на пе-

ребір процесів, що відбуваються у міжнародному профспілковому русі.

МЕДІА-ЦЕНТР ФПУ

ЗАКОНПРОЕКТ

**МАЙНОВІ ДИСКУСІЇ
ТРИВАТИМУТЬ...**

Законопроект «Про правовий режим майна загальносоюзних громадських об'єднань (організацій) колишнього Союзу РСР» Верховною Радою України поки що не розглядатиметься. Таку новину приніс із засідання Кабміну заступник Голови ФПУ Григорій Осовий.

«Ще влітку на засіданні круглого столу спільно з громадськими організаціями ми провели обговорення цього законопроекту. Потім направили до центральних органів влади відповідні заперечення, – розповідає Григорій Осовий. – На жаль, працюючи над законопроектом, Міністерство економічного розвитку і торгівлі України не провело необхідних консультацій та обговорень із профспілками та громадськістю». Хоча, на думку заступника Голови ФПУ, втішає вже те,

що після категоричних виступів профспілок із тексту законопроекту все ж вилучені деякі положення. Наприклад те, де вказується, що за рік після набуття державою права власності на майно, яке перебуває в розпорядженні, користуванні чи володінні громадської організації, воно може бути приватизоване, іншими словами – виставлене на продаж. Що далі буде з цим майном, зрозуміло кожному.

МЕДІА-ЦЕНТР ФПУ

«Ще вже другий випадок, коли головний розробник подає законопроект на засідання уряду, але перемагає здоровий глузд і розгляд відкладають. У нинішньому вигляді законопроект затверджувати не можна, адже майже вся його концепція побудована на суперечливих нормах. Та й, зрештою, ідеться не стільки про майно, скільки про те, що громадські організації використовують його для надання послуг громадянам України (в основному, це оздоровлення). Тому з представниками уряду ми й надалі обговорюватимемо цю проблему та шукатимемо шляхи її розв'язання в правовій соціальній площині. Адже поспіхом прийняті подібні закони можуть спричинити хвилю протестів і масове невдоволення.»

**ГРИГОРІЙ ОСОВИЙ,
ЗАСТУПНИК ГОЛОВИ ФПУ**

З'їзд

**«ВІЧЕ» ГЕОЛОГІВ,
КАРТОГРАФІВ І ГЕОДЕЗИСТІВ**

Нещодавно відбувся II з'їзд Українського товариства геодезії і картографії, присвячений 20-річчю створення організації.

Зі звітною доповіддю на зібранні виступив голова товариства, доктор технічних наук, професор Ігор Тревого. Загалом у роботі з'їзду взяли участь понад 100 делегатів, ЦК профспілки та делегації Німеччини, Польщі, Росії та Словаччини. У доповідях обговорювалися сучасні досягнення геодезичної науки та виробництва. Прийнято про-

граму дій з удосконалення діяльності товариства на майбутнє. Головою Українського товариства геодезії та картографії одностайно переобрано Ігоря Тревого – професора Львівського університету «Львівська політехніка».

**ВІКТОР СУПРУН,
ГОЛОВА ЦК ПРОФСПІЛКИ**

ЗАСІДАННЯ

**АНАТОЛІЙ ПРИСЯЖНИЮК:
«ЗА ДОПОМОГОЮ
ПРОФСПІЛОК НАМ БУДЕ
ЛЕГШЕ ВИРІШУВАТИ
ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ»**

22 листопада відбулася зустріч представників Київської обласної ради профспілок із головою Київської облдержадміністрації Анатолієм Присяжнюком. У ній також узяв участь і виступив Голова ФПУ Юрій Кулик.

У вступному слові голова Київської обласної Ради профспілок Валентин Кононенко зауважив, що між профспілковими організаціями та органами влади Київщини налагоджено конструктивний діалог. За його словами, порівняно з іншими регіонами України, у Київській області склалася більш-менш благополучна соціально-економічна ситуація, зокрема стосовно зайнятості населення, рівня заробітної плати. Влада вживає заходів для поліпшення медичного обслуговування населення. «Якщо за підсумками 2009 року за результатами соціально-економічного розвитку Київщина була на 24-му місці в Україні,

то нині стабільно перебуває серед лідерів – на третьому місці, – зазначив у своєму виступі голова Київської облдержадміністрації Анатолій Присяжнюк. – Але це не означає, що у нас немає проблем. Сьогодні, на жаль, трапляються випадки затримки виплати заробітної плати». Проте губернатор Київщини переконаний, що до кінця цього року гострі фінансові проблеми в області вдасться вирішити. Голова обласної держадміністрації висловився за подальшу співпрацю профспілок із місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування в Київській області.

«Я дуже задоволений тісною співпрацею керівництва Київської облдержадміністрації з профспілками Київщини, – наголосив Голова ФПУ Юрій Кулик. – Така співпраця може стати прикладом для інших регіонів. Безумовно, коли Федерація профспілок із різних причин втягнута в судові розгляди, це певною мірою заважало роботі профспілкових організацій. Першочергове завдання – повернутися в нормальне русло, щоб наша діяльність була ефективною, відкритою і публічною. Також у нас має бути єдність, щоб не з'ясувати, хто головніший – регіональне профоб'єднання чи галу-

зева профспілка, а разом вирішувати основне завдання із захисту прав та інтересів працівників». Представники профспілкових органів та організації у своїх виступах порушили низку соціально-економічних проблем регіону, які найбільше турбують його мешканців. Вони також говорили про необхідність посилення взаємодії профспілок із місцевими органами виконавчої влади й органами місцевого самоврядування в Київській області для подальшого розвитку регіону та поліпшення добробуту людей.

МЕДІА-ЦЕНТР ФПУ

ВНУТРІШНЄ ЖИТТЯ

**ПОТРІБНО НАЛАГОДЖУВАТИ
СПІВПРАЦЮ З ОРГАНАМИ ВЛАДИ**

Про це на понеділковій апаратній нараді заявив Голова Федерації професійних спілок України Юрій Кулик, зауваживши, що про це він наголошував в усіх інтерв'ю, які давав засобам масової інформації за останні кілька тижнів від часу обрання на посаду. Тому від своїх заступників і працівників апарату очікує продуктивної та злагодженої роботи.

ЧАС РЕФОРМ

Юрій Кулик також повідомив про скорочення Служби голови ФПУ та створення Управління організації діловодства, контролю та кадрової роботи апарату ФПУ, керівником якого призначено Оксану Курганську.

**ВІК ЖИВИ – ВІК
УЧИТЬСЯ**

Під час апаратної наради обговорювали також проведення 22–24 листопада у Чернігівському профцентрі навчального семінару голів контрольно-ревізійних комісій членських організацій і профоб'єднань Федерації профспілок України. У програмі заходу – семінари «Контрольно-ревізійна робота в профспілках у сучасних умовах», «Оподаткування профспілкових доходів і виплат», «Колдовіріне регулювання у захисті людини праці», «Контроль за фінансовим забезпеченням діяльності членських організацій», «Оплата праці та оподаткування», «Бухгалтерський облік у неприбуткових ор-

ганізаціях, ОЗ», «Про основні питання управління майновим комплексом ФПУ». Із учасниками семінару зустрінеється Голова Федерації профспілок України Юрій Кулик у форматі запитання – відповіді. Для профспілковців буде організовано екскурсію історичними пам'ятками Чернігівщини.

**«КУРЧАТ» РАХУЮТЬ
ВОСЕНИ**

ФПУ підбиває підсумки літнього оздоровлення–2011. Так, у п'ятницю, 25 листопада, у Будинку спілок відбується урочиста церемонія нагородження за кращу організацію оздоровлення та відпочинку дітей, що відбуватиметься у кілька етапів за номінаціями. Початок Всеукраїнського огляду профспілок і трудових колективів – об 11.00. До участі запрошено всіх зацікавлених осіб. Організатори заходу передбачили у програмі й концертні номери, тож кожен охочий має змогу дістати позитивні емоції.

ОЛЕНА ОВЕРЧУК, «ПВ»

МЕДІА-ЦЕНТР ФПУ

ГОЛОВНЕ – УСПІШНИЙ ПЕРЕГОВОРНИЙ ПРОЦЕС

– Юрію Миколайовичу, насамперед вітаю Вас із поверненням у Федерацію, наразі в новій іпостасі. І відразу таке запитання. Ви були першим заступником Голови ФПУ і раптом в серпні цього року залишили цю посаду. Із доброї волі? Що Вас підштовхнуло до такого кроку?

– Дякую за привітання. Хоча я всім кажу, що замість вітань приймаю тільки співчуття. Бо дуже добре розумію, яку відповідальність покладаю на себе, прийшовши в керівництво Федерації в такий складний для неї період. Тут промайнула половина мого трудового життя. І мені боляче за рідну організацію. Хотів би нагадати читачам, що нині вона об'єднує більше 8 мільйонів членів профспілок. Звичайно, те, що відбувалося з цією організацією останнім часом, дуже неприємно. І сьогодні нам всім потрібно об'єднатися. Чому я пішов із ФПУ? Були певні речі, з якими був не згоден. Я прихильник неавторитарного стилю роботи, звик вести діалог, домовлятися, шукати компроміси. Взагалі, головне в профспілковій роботі, на мою думку, вести переговори і домовлятися. Це для мене завжди було важливим. А тут з'явилися елементи конфронтації з органами державної влади, порушення норм соціального діалогу. І мені це було не до душі. Тому я чесно про це заявив. Узагалі, не люблю щось говорити і вирішувати за спиною у когось.

– Як відомо, Ваш попередник Василь Хара залишив цю посаду зі скандалом. Чому, на Ваш погляд, так сталося?

– Не можу сказати, що дуже добре знаю Василя Георгійовича. Та мені здається, що тут все ж зіграли роль його риси характеру, надмірна емоційність. Як результат, нездорова обстановка, яка склалася навколо ФПУ. А взагалі, я сьогодні не хотів би коментувати якісь особисті якості попереднього лідера ФПУ. Ми зараз не повинні витрачати час на обговорення того, що було. Головне – виправити ситуацію і рухатись далі.

– Не секрет, що останнім часом розгорнулася неабияка боротьба за профспілкове майно. Чи є у Вас рецепт вирішення цієї проблеми?

– Звичайно ж, є. Уже дане доручення провести повний аналіз того, що ми маємо. Йдеться не лише про оздоровницю, а й про інші об'єкти, в тому числі адміністративні будівлі. Ми повинні розібратися, що є нашою власністю, а що державною, що надане нам в управління. Я вважаю, що мені вдасться сісти за стіл переговорів із керівниками Фонду держмайна, Генеральної прокуратури для того, щоб чітко визначитися щодо правдивої інформації про це майно. Не виключено, що низка рішень приймалася під впливом емоцій. А тут потрібен спокійний, зважений діалог. Хоча хочу наголосити: я проти того, щоб зубами чіплятися за майно профспілок, в якому б стані воно не було. Необхідно ретельно розібратися, чи потрібно нам сьогодні стільки майна, яку воно має віддачу? Можливо, щось можна було б продати або передати в користування. Тобто вчинити по-господарськи. У нас є люди, які найближчим часом ним займуться. Думаю, із користю для ФПУ ми могли б домовитися в цьому плані з усіма зацікавленими сторонами. Щодо профспілкового майна – ще одне. Ми розробляємо заходи, які допоможуть показати, що воно належить усім членам профспілок. Йдеться, наприклад, про зменшення вартості путівок на оздоровлення, про різні пільги та знижки. Люди повинні відчувати, що профспілки про них піклуються, і майно профспілок працює на них, а не на профспілкову верхівку.

– Ви, напевно, вже визначили для себе першочергові кроки на посаді Голови ФПУ. Як збираєтесь їх реалізувати?

– Зараз потрібно буде вирішувати низку серйозних проблем. Це, насамперед, відновлення соціального діалогу з владою, роботодавцями, правоохоронними органами. Нам необхідно сісти за стіл переговорів й окреслити шляхи досягнення взаєморозуміння і взаємодії. Зокрема, слід завершити формування профспілкової частини Національної тристоронньої соціально-економічної ради. Наразі її діяльність із різних причин загальмувалася. Водночас є чимало проблем із законопроектом держбюджету наступного року. Ми б хотіли тут встановити добрі контакти з Кабінетом Міністрів, Верховною Радою, парламентським Бюджетним комітетом. Сьогодні профспілки також хвилює проблема Трудового кодексу.

ЮРІЙ КУЛИК: «Я – ЗА ДІАЛОГ, ПРОТЕ КИШЕНЬКОВИМИ ПРОФСПІЛКАМИ МИ НЕ БУДЕМО»

Нещодавно обраний Головою Федерації профспілок України Юрій Кулик заявляє, що виступає за демократичність і публічність в діяльності ФПУ, а також за повернення профспілкам їх основних функцій, таких як захист інтересів трудящих, забезпечення їх гідними умовами праці та життя.

У нас, в апараті Федерації, дуже гарні аналітики. І ми активно працюємо над цим питанням. Так само, як і над проблемами підвищення заробітної плати і прожиткового мінімуму. До речі, ми сьогодні вже працюємо над новою Генеральною угодою на 2013–2016 роки. Хочемо, щоб вона була, принаймні, не гірше ніжні діючої.

ПОВЕРНУТИСЯ В НОРМАЛЬНЕ РУСЛО

– Сьогодні багато говорять про те, що профспілки в Україні втрачають свої основні функції, такі як захист інтересів трудящих, створення гідних умов праці та її оплати. Що потрібно зробити, аби змінити ситуацію?

– Звісно, коли Федерацію профспілок із різних причин було втягнуто в численні судові розгляди, це певною мірою відвертало увагу профспілкових організацій від їхніх основних завдань. Треба визнати, що роботу із захисту інтересів трудящих було послаблено. І наше першочергове завдання – повернутися в нормальне русло, щоб наша діяльність була ефективною, відкритою і публічною. Щоб вона поєднувала в собі наступальність і толерантність. Однак, повторюю, зараз для нас головне – це успішний переговорний процес, побудова соціального діалогу. Ми повинні переконати владу, роботодавців, що ми не просто вимагаємо «дайте!», а й маємо серйозні аналітичні дослідження на підтвердження своєї правоти.

– Сьогодні ми спостерігаємо за мітингами, акціями протесту, мета яких – «тиснути» на владу. А як профспілки можуть вплинути на політику, що проводиться органами влади?

– У нас є лише дві форми такого впливу. Перша – це переговорний процес, якому я особисто віддаю перевагу. Я апропріюю неконфліктна людина, завжди готова до компромісів. Вважаю: краще поганий мир, ніж добра війна. Звичайно, якщо переговорний процес зайшов у безвихідь, тоді набирає чинності друга форма – мітинги, протестні акції і т. п. Але все ж краще, якщо не на шкоду профспілкам і простим людям, вести переговори. Водночас, відстоюючи наші принципові позиції, ми неодноразово вступали в суперечку і вели дискусії із Кабміном. Я – за діалог, проте чимісь кишеньковими

профспілками ми не будемо. Це завжди буде нормальний діалог на паритетних засадах.

ОБ'ЄДНУЮЧИСЬ, РОЗВИВАТИСЯ

– Чи збираєтеся в своїй діяльності із захисту інтересів простих людей об'єднуватися з іншими громадськими організаціями або вважаєте, що ФПУ й без того організація самодостатня?

– А в нас уже є таке об'єднання. Це – спільний представницький орган профспілок, до якого входять не лише наша Федерація, а й інші профоб'єднання і профспілки.

– Юрію Миколайовичу, якщо Ви бачите роль ФПУ в міжнародному профспілковому русі? Чи не вважаєте, що її авторитет необхідно підвищувати й за межами України?

– Ми будемо робити все для того, щоб авторитет ФПУ зростав. А він і сьогодні, між іншим, на міжнародній арені солідний. Федерацію за кордоном поважають. Вона є членом Міжнародної конфедерації профспілок, яка об'єднує організації більше 200 країн, Європейської конфедерації, Загальної конфедерації профспілок та багатьох інших авторитетних міжнародних профспілкових об'єднань.

– Наскільки мені відомо, Ви не є прихильником авторитарного стилю керівництва, натомість схвалюєте принципи демократії та колективізму. Звідики у Вас такі, відверто кажучи, не типові для сьогоднішньої ідеї?

– За мою ініціативою півтора року тому при Голові ФПУ було створено консультативну раду із числа керівників членських організацій. Вона, на жаль, практично не працювала. Я хочу вдихнути в неї життя. Оскільки вважаю, що потрібно працювати демократично і колегіально. Адаже це багато в чому допомагає керівникові уникати помилок. Недарма ж кажуть: одна голова добре, а дві – краще. А тут навіть не дві, а кілька. Цими днями, до речі, рада вже відродила свої функції.

– Що Ви плануєте зробити для того, щоб діяльність ФПУ була більш публічною і відомою в суспільстві? На жаль, останнім часом в інформаційному просторі ФПУ переважно асоціювалася із судовими процесами і скандалами навколо

її власності. А власне захист інтересів людей залишався, так би мовити, за кадром.

– Для мене інформаційна політика завжди була одним із пріоритетів. От і зараз маю ідею посилення інформаційного поля, покликаною розповісти про ФПУ як про потужну злагожену структуру, здатну вирішувати великі завдання. Вважаю, що нам потрібно створити свій телеканал, висвітлюючи через ЗМІ діяльність профспілок якомога ширшої аудиторії людей. Я сам публічна людина, і хочу, щоб наші керівники також інформували громадськість про те, що відбувається в очолюваних ними організаціях.

РЕЦЕПТ ПРОГРЕСУ

– Чи є у Вас ідеал керівника? Чий приклад і риси Ви наслідуйте в своїй діяльності?

– Я дуже багато чому навчився у голови колишньої Укрпрофради Віталія Олександровича Сологуба. У цієї чудової людини я пропрацював помічником майже 10 років. Він сповідував саме такий стиль – колективного мислення, демократизму, відповідальності, доброти. Для мене це – взірць профспілкового лідера.

– Є такий вислів: «Перші вступати в Євросоюз, потрібно побудувати Європу в Україні». Що в цьому напрямі можуть зробити профспілки?

– Скажу відразу, що ми цілковито підтримуємо програму Президента України про те, аби найближчим часом наша країна ввійшла до двадцятки найрозвиненіших держав світу. Ця програма обговорювалася на Президії, ми маємо свої орієнтири на шляху її реалізації. Тож, я певен, профспілки зроблять усе від них залежне для успішного виконання президентської програми.

– Юрію Миколайовичу, чи можете Ви як лідер наймасовішої профспілкової організації України дати нашим співгромадянам практичні поради щодо того, як у нинішніх непростих умовах добиватися права на гідну працю і гідне життя? Іншими словами, чи є у Вас рецепт прогресу?

– Толерантність. Мир. Витримка. Тільки не екстремізм і не крайнощі. Потрібно шукати не те, що нас роз'єднує, а те, що об'єднує.

РОЗМОВЛЯВ
ОЛЕКСІЙ ПЕТРУНЯ

ПІДСУМКИ

18 листопада в Національному центрі ділового та культурного співробітництва «Український дім» за участю представників профспілок відбувся семінар-нарада «Шляхи запровадження концептуальних засад розвитку Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності» у урочистості, присвячені 10-річчю утворення Фонду. На семінарі було запрошено представників уряду, міністерств та відомств, посольств Росії та Казахстану, Федерації профспілок України, Федерації роботодавців України, Пенсійного фонду та фондів соціального страхування, НДІ праці та зайнятості населення, ЗМІ.

ФОНДУ СОЦСТРАХУВАННЯ З ТИМЧАСОВОЇ ВТРАТИ ПРАЦЕЗДАТНОСТІ – 10 РОКІВ

Запрошені висловили своє бачення напрямів подальшого розвитку й удосконалення системи загальнообов'язкового державного соціального страхування з тимчасової втрати працездатності. Так, представник Міністерства охорони здоров'я України – перший заступник міністра Р. Моїсєєнко наголосила на необхідності співпраці з Фондом у створенні єдиного електронного реєстру листків непрацездатності для запобігання зловживанням у видачі необґрунтованих лікарняних. Перший заступник голови Державної санітарно-епідеміологічної служби О. Кравчук пропонував тісніше долучитися до заходів профілактики захворювань. Старший науковий співробітник НДІ праці та зайнятості населення В. Лукович зауважив, що в основу перспектив розвитку на середньо- та довготривалій періоді необхідно покласти

розрахунки щодо стану здоров'я наступних поколінь та наявності трудових ресурсів у державі. Директор департаменту зовнішніх зв'язків Державного фонду соціального страхування Республіки Казахстан Бауржан Рисбеков поінформував присутніх про рівень соціальних гарантій і страхового забезпечення в своїй країні. Представник Мінсоцполітики С. Димитренко підтримала позицію профспілок щодо переходу на обслуговування застрахованих осіб безпосередньо робочими органами Фонду через страхові каси, а не через роботодавців-страхувальників. Колега з Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань С. Напрасніков говорив про необхідність тісної співпраці між зазначеними фондами й удосконалення механізмів розслідування нещасних випадків у побуті та на

виробництві. Заступник керівника Управління з питань соціального діалогу та соціального страхування апарату ФПУ О. Леонов підкреслив, що профспілки завжди підтримували та допомагали Фонду в усіх його реформах, але лише за умови дотримання належного рівня соціальних гарантій для застрахованих осіб.

Слід зазначити, що Концепція розвитку ФССТВП на 2011–2015 роки вже двічі надавалась на розгляд правління Фонду, й обидва рази члени правління визнали її недосконалою та повертали на доопрацювання. Профспілки, зокрема, не погоджувались із запропонованими варіантами, оскільки ті містять істотні обмеження соціальних прав застрахованих осіб. Так, пропонується обмежити гарантовані державою матеріальні права громадян шляхом зменшення конкретних розмірів

допомоги з тимчасової непрацездатності та обмежити або припинити фінансування дитячою освітою спортивних шкіл, санаторію-профілакторію, придбання дитячих новорічних подарунків, а також ліквідувати правління обласних відділень Фонду. У розвитку зазначеної Концепції членам правління було надано законопроект із внесення змін до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням», яким пропонується внести до Закону всі зазначені антисоціальні пропозиції. Законопроект передбачає різке обмеження норм соціального захисту застрахованих осіб. Причому, допомогу з тимчасової непрацездатності в розмірі 60% середньої зарплати пропонується надавати застрахованим особам, що мають стаж не менше 10 років, 80% – від 10 до 15 років, 100% – більше 15 років, що відверто суперечить статті 22 Конституції України.

ДО РЕЧІ

На жаль, Виконавча дирекція ФССТВП не дослухалась до висловлених раніше зауважень профспілкової сторони, виклавши ті самі тези Концепції розвитку Фонду на 2011–2015 роки іншими словами. Для її доопрацювання правління вирішило створити робочу групу, до якої делеговано по 2 особи від кожної представницької сторони.

УПРАВЛІННЯ З ПИТАНЬ СОЦІАЛЬНОГО ДІАЛОГУ ТА СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ ФПУ

Упродовж останніх років автоперевізникам доводиться працювати в режимі безперервної боротьби – як за свою справу, так і за автотранспортну галузь України в цілому. Здавалося б, найважчі випробування вже позаду: зупинено розвал колись надпотужної системи пасажирських автоперевезень, розпочалася її відбудова у непростих ринкових умовах, передусім силами самих перевізників. Нині галузь активно функціонує, забезпечує перевезення мільйонів пасажирів, виконує свої виробничі завдання та соціальні зобов'язання. Але дається їй це дедалі важче, бо накопичилося чимало проблем, які заважають повноцінній роботі перевізників, адже вони набувають ознак економічної та соціальної загрози для автотранспортної системи.

“ У більшості АТП через брак коштів майже не оновлюється. Це призводить до скорочення маршрутної мережі, недотримання графіків руху між населеними пунктами, позначається на безпеці руху і т. д.

ПЕРЕВІЗНИКИ МАЮТЬ ПРАЦЮВАТИ, А НЕ ВИЖИВАТИ

Чому в автотранспортній галузі – вкрай важливі для соціально-економічного розвитку України – склалася кризова ситуація і які шляхи виходу з неї? Про це йшлося на спільному засіданні Президії ЦК Профспілки працівників автотранспорту та шляхового господарства України, правління Федерації роботодавців транспорту України та правління Всеукраїнської асоціації автомобільних перевізників. Обговорювалося питання про незадовільний стан вирішення проблем розвитку автомобільного транспорту в 2011 році.

ТАРИФИ ТА СУБВЕНЦІЇ

Про підвищення тарифів на приміських і міжміських автобусних маршрутах говорять вже давно. І це не забаганка автотранспортників, які нібито таким чином прагнуть отримати якомога більше прибутків. За великим рахунком, для них це можливість вижити й зберегти свою справу в умовах інфляційних потрясінь, які нині спостерігаємо.

Для того, щоб автобуси щодня й безперервно працювали на маршрутах, потрібні кошти – на паливе, технічне обслуговування, зарплату водіям тощо. Для перевізників це надзвичайно великі витрати, бо все дорожчає на очах. Стрімко зростають ціни на запчастини для ремонту рухомого складу. Тільки за останній час майже вдвічі подорожчали автогума, акумулятори тощо. Ціни на пально-мастильні матеріали стали захмарними, і трапляється, що не вистачає коштів, аби заправити автобус бензином чи дизпаливом наступного дня, бо зароблених за день на маршруті грошей – обмаль. Тож за нинішніх тарифів, які не відповідають витратам на забезпечення автотранспортних послуг, перевізники вимушені працювати у збиток. Але ж безконечно це трива-

ти не може. Тим часом багато автопідприємств опинилися на межі банкрутства.

Тому збільшення тарифів у межах, прийнятних як для перевізників, так і для населення – нагальна необхідність.

Проблема з невчасною і неповною виплатою державних субвенцій за перевезення пільгових категорій населення залишається для автотранспортників однією з найгостріших. І хоча поточні виплати цих компенсацій останнім часом дещо врегульовано, проте про повне погашення боргів, у тому числі за попередні роки, поки що не йдеться.

А збитки автопідприємств через заборгованість держави надзвичайно високі – сотні тисяч гривень. За таких умов придбання нових автобусів чи впровадження сучасних технологій є нерéalним. До того ж, і розрахунки по субвенціях здебільшого не відповідають дійсному стану справ і, як правило, занижені. Не враховують вони і зростання з року в рік кількості пільговиків, і реальний кілометраж, який проїжджає кожен пасажир, що має право на безкоштовний проїзд. Тобто можна сказати, що перевізники, по суті, обслуговують значну частину пільговиків за власний рахунок. І змирися із цим, бо за угодою із замовником зобов'язані виконувати соціальну програму в повному обсязі.

Необхідно забезпечити спільний із владою контроль за виділенням субвенцій автоперевізникам, що здійснюють перевезення пільгових категорій пасажирів, а головне – добитися реалізації програми перехо-

ВИМОГИ ДО ВЛАДИ:

- встановити нульову ставку ввізного мита й звільнити від акцизних зборів і ПДВ імпорту автобусів і автотягачів, які не виробляються в Україні;
- скасувати ПДВ на приміських автобусних перевезеннях;
- забезпечити повну компенсацію збитків від перевезення пільговиків;
- на посади керівників автотранспортної галузі призначити фахівців відповідно до їхніх професійних якостей, досвіду роботи та з урахуванням думки професійних громадських і профспілкових організацій.

ду на адресну дотацію пільговикам. У полі зору профспілки залишається і питання створення рівних умов оподаткування для всіх пасажирських автоперевізників різних форм власності.

«НЕЛЕГАЛЬНА» ЗАГРОЗА

Від нелегальних перевізників сьогодні потерпає вся автотранспортна система України. Вони вже захопили майже 40% ринку пасажирських автоперевезень, і межі цього сектору продовжують розширюватися. Попри те, що нелегалі діють поза правовим полем та цілком відкрито, вони не отримують належної відсічі з боку контролюючих органів. Тож офіційні перевізники вбачають у таких діях «тіньове» захоплення ринку пасажирських перевезень.

Уже тривалий час законодавчі акти перевізники, а разом і автостанції несуть через «нелегалів» великі збитки. І що не менш важливо – руйнують вибудовану й згаджену транспортну мережу, нівелюються основи законодавства, спрямовані на захист безпеки пасажирів, дотримання графічності руху на дорогах,

стабільності в роботі автотранспортної системи.

Держава ж через «нелегалів» недоотримує щоріку мільярди гривень до бюджету, бо, як правило, більшість із них перебувають поза податковим полем.

У травні ц. р. віце-прем'єр-міністр України – міністр інфраструктури Борис Колесников провів нараду з питання ліквідації нелегальних перевезень. Проте віз і нині там. Під жорстким тиском контролюючих органів змушені працювати лише офіційні перевізники, а «нелегалі» знову залишаються поза увагою.

І це стосується не лише власників легкових автомобілів, які курсують маршрутами автобусів, а й незаконно діючих автостанцій, які «прибрали до рук» значну частину пасажиропотоку на прибуткових напрямках, завдаючи тим самим значних фінансових збитків офіційним автостанціям.

ЩО ТУРБУЄ?..

На спільному засіданні Президії також розглянуто цілу низку інших важливих для розвитку автотранспортної галузі питань.

Бездіяльність представників органів державної та

виконавчої влади майже всіх рівнів стримує розвиток автотранспортної галузі. Третина перевізників працюють поза правовим полем, тож держава не отримує близько 12 млрд грн через тінізацію пасажирських перевезень і зарплат.

Голова Профспілки працівників автомобільного транспорту і шляхового господарства України Олег Хмарний у своєму виступі гостро критикував Міністерство інфраструктури за неналежну увагу до галузі. Інші промовці наголосували на тому, що непрофесіоналізм новопризначених керівників призводить до загострення соціальних проблем у галузі.

Велику стурбованість перевізників викликає і те, що в деяких областях України вже тривалий час не проводяться тендери на перевезення пасажирів, що призводить до ручного керування автотранспортною системою з боку влади.

Непокоїть і вимога чиновників щодо обладнання всіх автобусів, які перевозять пасажирів, пасками безпеки. За словами самих перевізників, це нововведення потребує великих фінансових вкладень, яких автотранспорту часто бракує. С чимало питань щодо проведення техоглядів, непрофесійних дій керівників структур автотранспортної системи тощо.

Учасники зібрання дійшли спільного висновку про те, що звільнення з прийнятими зазначених рішень ставить під загрозу ефективну функціонування галузі в наступному 2012 році.

ТЕТЯНА РУБАН, «ПВ»
ФОТО КИРИЛА ЛАТИШЕВА

300 авто-
підприємств

зникло з карти автотранспортної галузі з 2005 року.

ДОРОГОЮ ДОБРА

ДО ПРОБЛЕМ ДИТИНСТВА – З РОЗУМІННЯМ

Допомога тим, хто її найбільше потребує, стає особливо актуальною, якщо йдеться про дітей. Український дитячий фонд, який сприяє соціально-правовому захисту дітей в Україні та опікується питаннями благодійної допомоги, ось уже третій десяток років об'єднує тих, хто не втратив здатність до співчуття й доброти.

3 грудня 2011 року Всеукраїнське громадське об'єднання Дитячий фонд України святкуватиме 20-річний ювілей. Про його здобутки розповідає голова правління Валентина Симоненко. За її словами, основною метою її завданнями організації є соціально-правовий захист дітей і благодійна допомога дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, дітям-інвалідам, а також привертання уваги суспільства до проблем вихованні дітей у дитячих будинках сімейного типу, прийомних сім'ях, студентів-сиріт, вихованців шкіл-інтернатів, будинків дитини та дитячих будинків.

Особлива увага приділяється дітям-сиротам, які мріють здобути освіту, відкати стати гарними спеціалістами. Впродовж 2009–2011 років до середніх спеціальних і вищих навчальних закладів України зараховано 17 236 дітей-сиріт, з-поміж яких 296 – це стипендіати Дитячого фонду України. Представники благодійної організації забезпечують дітей одягом і взуттям, надають фінансову допомогу, юридичні послуги. Діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування, опікуни, студенти-сироти завжди можуть звернутися до фахових спеціалістів громадського об'єднання за консультацією з питань захисту житлових прав.

Представники фонду беруть участь у засіданнях су-

дів із питань повернення житла дітям-сиротам.

Пріоритетним напрямом роботи Дитячого фонду України є оздоровлення дітей. «Також допомогу нам надають профспілкові організації, які входять до складу Федерації профспілок України, – розповідає Валентина Симоненко. – Активно підтримують нас всеукраїнська профспілка працівників рибного господарства, Київська міська рада профспілок та інші профоб'єднання, які надають фінансову та гуманітарну допомогу в організації відпочинку й оздоровлення дітей-сиріт. Особливо хотілося б згадати про сприяння фахівців управління міжнародної роботи ФІУ в підготовці документів для в'їзду дітей за кордон».

У рамках міжнародної акції «Солідарність із дітьми Чорнобиля» протягом 20 років понад 375 тисяч підлітків оздоровлювалися за кордоном. Упродовж останніх семи років в Україні діє програма «Дітячі культури і місцевості – дітям», у межах якої заклади культури безкоштовно приймають у своїх стінах дітей-сиріт.

Особливого гордістю фонду є заснування персональних стипендій для талановитих дітей, зокрема сиріт, які успішно навчаються у вищих та середніх навчальних закладах.

Проте проблем соціально-правового захисту дітей ще багато. Ратифікована Верховною Радою України Конвенція ООН про права дитини не виконується в повному обсязі. Проголошені Конституцією України права дітей не гарантують їх виконання. Тож роботи працівникам Дитячого фонду нині вистачає.

ТЕТЯНА РУБАН, «ПВ»

ТЕНДЕНЦІЇ

Нещодавно було опубліковано нові дані ООН щодо індексу людського розвитку за 2011 рік. Індекс розвитку людського потенціалу (англ. Human Development Index) – це інтегральний показник, який визначає рівень середніх досягнень країн за такими напрямками, як здоров'я та тривалість життя, знання, гідний рівень життя населення.

За нинішньої ситуації населення України житиме бідно, але недовго

В УКРАЇНІ Є ШАНС!

За показниками цього індексу країни поділяються на чотири категорії: з надвисоким, високим, середнім і низьким рівнем людського розвитку.

Зі звітів із людського розвитку стає зрозуміло, що, крім економічного зростання, дуже важливим є справедливий розподіл національного доходу, аби всі люди дістали шанс на довге, здорове й продуктивне життя.

Україна посідає 76-те місце із 187 країн і територій у рейтингу Програми розвитку ООН за індексом розвитку людського потенціалу. Зважаючи на те, що 1995 року наша країна посідала 102-гу позицію – це досить непоганий результат. Тобто впродовж 1990–2011 років значення індексу зросло з 0,644 до 0,729, або на 3%, що у середньому приблизно 0,1% на рік.

В економічно розвинених країнах показник індексу становить 0,943, середній показник у світі – близько 0,700, а низький – 0,286.

Для прикладу, найближчі наші сусіди – Казахстан, Білорусь і Російська Федерація – посідають відповідно 68-ме, 65-те і 66-те місця.

Перші два місця, як і раніше, посідають Норвегія

та Австралія, третіми виявилися Нідерланди, США – на четвертій позиції. Країни ЄС належать до категорії країн із дуже високим рівнем людського розвитку.

Починаючи із цього року ООН у своїх доповідях враховуватиме індекс гендерної нерівності, стан екології, майнове розшарування.

Так, індекс гендерної нерівності України становить 0,335, що означає 57-ме місце. Жінкам належить 8% місць у парламенті, 91,5% дорослих жінок мають середню або вищу освіту (чоловіки – 96,1%). Частка жінок, які працюють, становить 52%, тоді як аналогічний показник у чоловіків – 65,4%.

За даними ООН, рівень грамотності дорослого населення в Україні сягає 99,7%. Це досить високий показник.

Однак спостерігається значне відставання нашої країни від розвинених країн за показниками середньої тривалості життя. Так, 1960 року Україна посідала 7-ме місце у світі за середньою тривалістю життя, випереджаючи Японію та Німеччину. Нині Україна перебуває на передостанньому місці серед країн Центральної та Східної Європи. Очікувана тривалість життя в Україні – 68,5 року.

Крім того, якщо індекс розвитку людського потенціалу скоригувати, врахувавши майнове нерівність, то він зменшиться на 9,2%. Іншими словами, розрив між багатими й бідними в Україні, різниця між можливістю доступу до якісної освіти, медицини – досить велика через те, що доходи на душу населення все ще низькі. Так, середньорічний дохід на душу населення становить 6175 доларів. За межею бідності перебуває близько 25,4% населення.

Тобто за такої ситуації населення України живе бідно та недовго.

Однак, попри низку проблем, завдяки високому рівню освіти Україна посідає доволі непогану позицію і входить до групи країн із високим рівнем розвитку людського потенціалу.

Аби досягти високих позицій у рейтингах, Україні слід усунути диспропорції в охороні здоров'я, освіті, доходах, гендерному аспекті й екологічній сфері.

Індекс розвитку людського потенціалу дає змогу оцінити відповідність поточної ситуації певним орієнтирам і є світовим критерієм входження до країн «великої двадцятки», що задекларовано у Програмі Президента України В. Януковича

«Україна для людей». Відповідно до документа Україна має увійти до провідної «двадцятки» найбільш економічно розвинених країн світу як сучасна держава з конкурентоспроможною економікою.

Тож уряд України задекларував готовність розбудувати сучасну, стабільну, відкриту й конкурентоспроможну економіку, реформувати систему державного управління задля задоволення потреб суспільства та підвищення добробуту нації.

Для реалізації цих завдань необхідно поліпшувати демографічну ситуацію, ситуацію в сфері державних соцгарантій і пенсійного забезпечення, охорони здоров'я, економіки, у т. ч. змінювати підходи до оподаткування бідних верств населення: вводити неоподатковуваний мінімум на рівні прожиткового мінімуму для працездатних осіб, запровадити диференційовані ставки ПДВ – зниження ставки на продукти харчування (крім алкогольних напоїв) і звільнити від ПДВ житлово-комунальні послуги.

Україна володіє нині значним потенціалом, як от стратегічно вигідне географічне розташування, наявність готових незадіяних виробничих потужностей, природні ресурси. Тож його слід розвивати шляхом реалізації амбіційної національної програми реформ і досягнення Цілей розвитку тисячоліття.

**ВІКТОРІЯ
ОКАРА-ПРАВДЕНКО,
СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНИЙ
ДЕПАРТАМЕНТ ФЛУ**

ДИНАМІКА ІНДЕКСУ ЛЮДСЬКОГО РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ

Рік	Очікувана тривалість життя при народженні, років	Очікувана тривалість навчання, років	Середня тривалість навчання, років	ВВП у розрахунку на одну особу, за ПКС у дол. США	Значення індексу людського розвитку
1990	69,7	12,4	9,1	8928	0,690
1995	67,8	11,9	10,4	4153	0,644
2005	67,9	14,2	11,1	5976	0,696
2010	68,6	14,6	11,3	6535	0,710

16 сиротам

повернуто житло у 2011 році завдяки втручанням представників Дитячого фонду України.

Загиблих ліквідаторів і пам'ятаємо, і шануємо...

...А на яку шану можуть розраховувати ті, хто лишилися інвалідами?

ЗАЩО ВОЮЮТЬ

РАЙСА ЧИРВА,
«ПВ»

Днями кілька областей України охопили чергові акції протестів колишніх ліквідаторів аварії на Чорнобильській АЕС. Влада начебто пішла на поступки мітингувальникам. Але частина обділених пільговиків вважає, що це була змова і показуха. «Профспілкові вісті» розбиралися у проблемі.

ІСТОРІЯ ПИТАННЯ

Чорнобильська аварія, що сталася у квітні 1986 року, була трагедією не лише для України, а й усього світу. Багато з тих, хто допомагав ліквідувати наслідки катастрофи, дістали великі дози радіації й померли за кілька місяців чи років. А більшість залишилися інвалідами.

Зрозуміло, що Радянський Союз, а згодом і Україна – ретельно підходили до питань соціальних компенсацій ліквідаторам наслідків аварії. У законах були чітко прописані права чорнобильців: від безкоштовного проїзду у транспорті та безоплатного лікування – до особливого ставлення на роботі (їх звільняють в останню чергу) та пільг під час навчання їхніх дітей.

В Україні соціальні гарантії чорнобильцям виши-

сані у законі «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», і неодноразово підтверджувалися рішеннями Конституційного Суду та районних чи обласних судів України. Але державний бюджет просто не витримує такого соціального навантаження, тож урядовці починають ламати голови, в який спосіб можна не платити пільговикам їхні законні гроші.

В Україні неодноразово траплялися страйки та голодування чорнобильців. Так, після перемоги «помаранчевої» влади 2005 року країну сколихнули масштабні акції протесту інвалідів Чорнобиля. Вони вимагали підвищити пенсії, які не переглядалися з 1997 року та становили близько 300 гривень. Тодішній гуманітарний віце-прем'єр В'ячеслав Кириленко при-

став на вимоги страйкувальників і заявив про підвищення у 2,5 раза пенсій із інвалідності учасникам ліквідації аварії на ЧАЕС.

Упродовж останніх років пенсії чорнобильцям перераховувалися ще кілька разів. Але у липні 2011 року Кабмін видав постанову № 745, яка визначає розміри виплат, що фінансуються за рахунок держбюджету. Найбільше від цієї постанови постраждали учасники ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. Якщо закон «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок чорнобильської катастрофи» встановлює їхні пенсії у відсотках від прожиткового мінімуму для працездатних (від 110 до 220% прожиткового мінімуму, залежно від групи інвалідності та проміжку часу участі в ліквідації катастрофи), то урядова постанова закрі-

плює розміри пенсій у 600–1200 грн, що на 240–480 грн менше, ніж прописано в законодавстві.

Не дивно, що ця несправедливість спричинила обурення чорнобильців. Отримавши у листопаді менші пенсії, ніж завжди, вони почали масово подавати позови до судів, вимагаючи повернути несплачені кошти. Інтернет заряснів оголошеннями на шпалт: «Інваліди Чорнобиля І–ІІ групи! Якщо ви маєте пенсію менше 8 тисяч гривень,

звертайтеся до нас, ми допоможемо».

А ЧИ БУЛИ ЧОРНОБИЛЬЦІ?

За даними Мінпраці, нині на офіційному обліку перебуває 2,3 млн осіб, постраждалих від аварії на Чорнобильській АЕС. Серед них 261 тисяча – безпосередньо ліквідатори наслідків катастрофи та 111 тисяч – інваліди Чорнобиля. Але, як стверджують експерти, не всі громадяни, які мають чорнобильське посвідчення, причетні до цієї трагедії. Деякі навіть ніколи не були на атомній станції. Але відстежити таких «фальшивих» ліквідаторів украї важко.

На думку голови Всеукраїнської громадської організації «Союз Чорнобиль України» Юрія Андреева, псевдочорнобильців у країні близько 2–3%, тобто 50–70 тисяч осіб.

Звідки ж з'явилася така кількість фальшивих пільговиків? Усе дуже просто: ще сім років тому «придбати» посвідчення інваліда чорнобильця було не так вже й важко та дорого. На перший погляд, усе начебто законно: людина звертається до «правильного» лікаря, той оформляє документи про інвалідність із відповідним діагнозом. Навіть

хірургічний надріз може зробити – для правдоподібності. Все це коштує близько тисячі доларів. І ці витрати швидко «відбивалися» за рахунок підвищеної пенсії та інших пільг. Щоправда, нині повернути таку махінацію не так вже й просто. Влада всерйоз узялася і за «справжніх» чорнобильців, і за тих, хто в гонитві за пільгами свого часу «примазалися» до цієї категорії. Але юристи стверджують: довести, що людина не була ліквідатором наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, можна лише в суді. Враховуючи, скільки людей слід перевірити, та вважаючи на неспішну роботу українських судів, цей процес може затягнутися на роки.

До речі, 2001 року схожа історія трапилася у Росії – в Ростовській області. Правоохоронці натрапили на фабрику з виготовлення фальшивих посвідчень ліквідаторів Чорнобильської АЕС. Було порушено кримінальну справу, в лавах чорнобильців почалися масштабні перевірки, і виявилось, що понад 40 чорнобильських довідок – несправжні.

В Україні ця цифра, вочевидь, трохи більша. «Двадцять і'ять відсотків людей, що мають посвідчення чорнобильців, одержали ці документи незаконно. Наразі

5,9 млрд
гривень

стягнуто за рішеннями судів з рахунків ПФ за 10 місяців 2011 року. Із початку 2011 року суди України за позовами пільгових категорій населення, зокрема інвалідів Чорнобиля та дітей війни, ухвалили рішення про стягнення з органів Пенсійного фонду коштів на користь 2,5 мільйона пенсіонерів.

ФАХОВО

«Слід терміново проводити реформування пільг. Що довше влада зволікатиме, то з'являтиметься більше проблем, зокрема більший обсяг видатків треба буде спрямовувати на виконання судових рішень із соціальних виплат. Уже тепер для того, аби виконувати всі «соціальні» закони, необхідно витратити 200 мільярдів щорічно – дві третини держбюджету. Жоден кошторис такого навантаження не витримає. Отже, потрібно змінювати ідеологію надання пільг в країні. Ми маємо понад 350 категорій пільговиків, із яких дві третини – за професійною ознакою. Тобто замість того, аби платити людям нормальну зарплату, держава надає різноманітні пільги, які перетворили нас на країну пільговиків. Слід відмовлятися від пільг за професійною ознакою. Люди мають отримувати достойні зарплати, а не подачки від держави».

ПАВЛО РОЗЕНКО,

екс-перший заступник міністра праці та соціальної політики, провідний фахівець Центру ім. Разумкова

Доводиться виборювати свої права в судах, на мітингах, страйках, акціях протесту тощо

ЧОРНОБИЛЬЦІ?

вони отримують 30–50 тисяч гривень пенсії, тоді як справжні чорнобильці мають мізерні пенсії та тяжко хворіють», – вважає лідер громадської організації «Народна Рада» Лукашевич.

Тим часом незалежні експерти стверджують: розповіді про величезні пенсії чорнобильців – це міф. За словами юристів, максимальна сума щомісячної пенсії, яку може відсудити інвалід або ліквідатор, – це 8 тисяч гривень. При цьому вони нагадують, що пенсії у 20 або 30 тисяч гривень мають не колишні ліквідатори аварії на ЧАЕС, які ризикували власним здоров'ям і життям, а депутати, судді та інші чиновники.

ДО ЧОГО ПРИЗВЕДЕ ГОЛОДУВАННЯ

Нова хвиля протестів чорнобильців та інших пільгових категорій розпочалася кілька місяців тому, після ухвалення парламентом закону «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень». Незважаючи на досить нейтральну назву, у проекті містилися небезпечні норми, зокрема пряма залежність виплати пільг від на-

явності бюджетних коштів. Аналітики тоді зауважували, що йдеться ні про що інше, як про ручне керування пільгами. Це призвело до масових протестів пільгових категорій населення. Зокрема, так званих чорнобильців та афганців. Тоді, як відомо, протестувальники зламали паркан біля Верховної Ради, спостерігалися численні сутички з правоохоронцями.

Після того протести охопили кілька областей України. Найактивнішими виявилися чорнобильці у Донецьку. Тиждень тому вони захопили місцевий Пенсійний фонд і розбили наметове містечко. Частина чорнобильців почала голодування. Більшість протестувальників стверджують, що їх не лякає смерть від голоду: якщо влада забере їхні гроші, їм все одно не вижити.

Наразі колишні ліквідатори та привірняні до них категорії чорнобильців вимагають залишити їм їхні соціальні виплати. За словами активістів протесту, вони не вимагають збільшення соціальних гарантій, як це хоче представити влада, а лише отримати те, що їм належить за законом.

Як стверджує голова організації «Союз Чорнобиль України» Юрій Андреев,

КОМЕНТАР

«Пенсії чорнобильців становлять 35 тисяч, 31 тисячу, 21 тисячу, 25 тисяч. Є рішення судів щодо виплат за минулий рік, які сягають 750 тисяч. Виникає колізія: з одного боку, всі кричали, аби не було різниці у пенсіях, не було величезного розриву між мінімальною та максимальною пенсіями. А коли ухвалили, кажуть, що це не зовсім правильно. Бюджет на 2012 рік, у якому заплановано 370 мільярдів гривень видатків, не витримає всі соціальні закони, якщо їх виконувати у повному обсязі».

ВОЛОДИМИР ЛИТВИН,
ГОЛОВА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ

нині середня чорнобильська пенсія із інвалідності сягає 1800 грн. «Ми перебуваємо на 16-му місці серед інших соціальних груп за розмірами пенсій. Це відповідь тим, хто вважає, що у нас «розкішне» життя», – заявляє пан Андреев.

За його словами, позови про перерахунок пенсій та інших соціальних гарантій чорнобильцям, якими зава-

лені українські суди, як правило, не мають жодного стосунку до справжніх ліквідаторів, у яких немає ні сил, ні грошей судитися з державою.

«Судиться зазвичай доволі привілейована група інвалідів-чорнобильців. Хто відсудив собі пенсію у 7–8 тис. грн, а хто разом із відшкодуванням збитків домігся виплат у 400 тис. грн.

Рішення щодо тих інвалідів, які вже відсудили свої пенсії в судах, держава зобов'язана виконувати. Загальна сума таких відшкодувань цього року становитиме 1,5 млрд грн, наступного року вона може зрости до 8 млрд грн, а якщо підсумувати фінансові виплати для всіх, хто вже подав позови, то ця цифра сягне десятків мільярдів. Нині точних цифр не може надати ані Пенсійний фонд, ані Мінсоцполітики. Адже люди подають позови не лише щодо пенсій, а й стосовно інших перерахунків, зокрема одноразових компенсацій із приводу смерті годувальника», – зазначає голова організації «Союз Чорнобиль України».

Під тиском чорнобильських організацій владі довелося піти на поступки. Так, у кількох областях України між чорнобильцями, афганцями й представниками обласних адміністрацій підписано меморандуми, у яких влада заповнила колишніх ліквідаторів аварії на ЧАЕС, що не чіпатиме їхні соціальні гарантії. Натомість в уряді обіцяють, що соціальні гарантії чорнобильцям не зменшуватимуться, а збільшуватимуться. У бюджеті 2012 року заплановано підвищення пенсій із інвалід-

ності на 25%, а також поліпшення медичного та житлового забезпечення чорнобильців. За словами Прем'єр-міністра Миколи Азарова, чорнобильці можуть розраховувати на 3–4 тисячі гривень пенсії. Це тоді, коли ще кілька місяців тому урядовці стверджували, що всі чорнобильці мають отримувати однакові пенсії й називали популярними законами про підвищення їм соціальних виплат.

Але чорнобильці не вірять урядовцям. Звинувачуючи один одного в «несправності» та заграванні з владою, вони продовжують стояти під стінами державних будівель, домагаючись свого. Зокрема, в останній резолюції форуму «Чорнобильських організацій України» міститься вимога зменшити фінансування органів влади. Тоді, мовляв, і на соціальне забезпечення чорнобильцям вистачить.

Більше того, спільні проблеми об'єднали представників чорнобильців із різних міст – Донецька, Львова, Дніпропетровська. Вони вже погрожують владі новою Грешією. Поки що, правда, втрат зазнають лише самі чорнобильці. Кількість голодуючих, які опиняються на лікарняних ліжках, зростає з кожним днем...

МОДЕРНІЗАЦІЯ – БЕЗАЛЬТЕРНАТИВНА

Ситуація, в якій опинилася Федерація профспілок України, висвітлила певні недоліки методів управління. Зокрема, бачимо, що всеукраїнські й регіональні профспілки не згуртовані, Федерація потерпає від незаконних зазіхань державних структур на профспілкове майно, яке, власне, становить собою десятки профспілкових санаторіїв, де щороку лікуються, оздоровлюються та відпочивають мільйони українських трудівників.

“
Попереду чимала робота... ФПУ має стати монолітним об'єднанням, навчитися ухвалювати й виконувати колегіальні рішення... Крім того, ми повинні більше бувати на місцях і спілкуватися з людьми.

З інтерв'ю
Голови ФПУ
Юрія Кулика

ЩО ДАЛИ?

11 листопада Рада Федерації профспілок України обрала нового керівника – Юрія Кулика, колишнього першого заступника Голови ФПУ. Нині складно передбачити, як це позначиться на судових провадженнях стосовно профспілкової власності, проте ми сподіваємося, що до кінця року все з'ясується остаточно.

За даних устаткованому Голові ФПУ, аби відповідати своєму призначенню, доведеться, на мій погляд, усе ж таки розпочати роботу з проведення модернізації профспілок. Як відомо, на VI з'їзді в березні ц. р. не було прийнято резолюції щодо організаційного й фінансового зміцнення ФПУ. Тобто, як мовиться, «загнали хворобу в глухий кут». Позицію більшості делегатів можна було б пояснити в такий спосіб, що, мовляв, проблема зрозуміла, а от способи її вирішення – не дуже. Однак модернізувати профспілки, хочемо ми того чи ні, нам все одно доведеться.

Що мається на увазі під «модернізацією»? З погляду науковця, це програма внесення суттєвих змін у діяльність профспілок, коли всі основні напрями об'єднані в один великий проєкт. У нас же окремі напрями модернізації (у вигляді резолюцій з'їзду) є, а єдиного проєкту модернізації – немає.

Мета профспілок проста й зрозуміла: всіма доступними методами підвищити рівень життя членів профспілок. За економічного зростання, коли «є, що ділити», – це боротьба за підвищення соціальних гарантій і якості життя; в період еко-

номічного спаду – боротьба за їх «незниження»... Чому кажу саме про рівень життя, а не, приміром, про підвищення зарплати? Тому що рівень життя поліпшується не лише завдяки збільшенню зарплати, а й наявності дитсадка, каси взаємодопомоги, пільгово оздоровлення, доходів у негрошовому вираженні.

Чому не згадую зараз про соціальне партнерство? Тому що член профспілки сплачує внески не за соціальне партнерство, а для того, аби вирішувалися його питання. Формат профспілки дозволяє розв'язувати особисті проблеми через колективну участь. Якщо профспілка допомагає – отже, вона реалізує свою мету. Не допомагає – отже, не реалізує.

ЩО Ж ВАРТО ЗМІНЮВАТИ?

Чи потребують профспілки суттєвих змін своєї діяльності? Наскільки потребують? Що конкретно слід змінити?

Якби в нас не зменшувалося членство, якби відчутно зростав рейтинг профспілок у суспільстві, суттєво збільшувалися фінансові ресурси, скеровані на проф-

спілкову діяльність, – тоді, певна річ, і підстав для розмови про якісь зміни не було б. Тож кажу про модернізацію як про осучаснення профспілок, їхнє вміння добитися поліпшення життя трудівників навіть і за сьогоденніших реалій. Про вміння вигравати і за окремими напрямками, і в цілому. Водночас для нас дуже важливо, аби ініціатором усіх змін була саме Федерація профспілок України. А не хтось інший, включно з альтернативними до ФПУ профспілками.

У заходах із модернізації профспілок вбачаю такі основні напрями:

• **Профспілкова структура і підприємство.** Йдеться про те, що структура профспілки має відповідати структурі компанії. Приклад – вертикально інтегрована компанія, головний офіс у Києві (чи в далекому зарубіжжі), профком у регіоні спілкується з директором, який не в змозі істотно змінювати фінансово-економічну політику конкретного підприємства, затверджену нагорі. Якщо фінансовий стан компанії кращий, ніж у галузі, ризик для місцевої профспілки полягає в небезпеці, що профком первинки може замкнутися виключно на профструктуру всередині компанії. Маємо досить прикладів, коли первинні організації виходять зі складу центральних (обласних) профструктур, мотивуючи свої рішення так: «Навіщо нам галузева профспілка, яка укладає угоду, гіршу за низкою параметрів, ніж укладає в нашій компанії? А отже, навіщо нам переказувати гроші до такої профспілки?»

ЩЕ РАЗ ПРО ПРОФСПІЛКОВУ ІДЕОЛОГІЮ

Поза сумнівом, модернізація потрібна й корисна, але реформування системи, будь-які зміни не мають спровокувати її руйнацію. Адже саме так закінчилася для СРСР перебудова, що (як і модернізація) попервах декларувалася як ліквідація суспільних негативів та активний поступ. Тож, перебудовуючись, слід узяти до уваги й спиратися на низку важливих міркувань. Передусім слід адекватно оцінювати ситуацію в профспілках і країні, і вже принаймні за жодних обставин не дозволяти «накрити себе мокрим рядном». По-друге, більше уваги приділяти навіть не технічним новітнім, а радше питанням профспілкової ідеології: задля чого ми перебуваємо в профспілках? Хто наші друзі, а хто – ні? Чого ми добиваємося сьогодні, завтра, в цілому? Які методи ми в змозі використовувати ефективно, а які – ні (тож уже сьогодні від них відмовитися)?

Інша ситуація, коли фінансовий стан компанії гірший, ніж у галузі, а апарат галузевої профспілки, її обране керівництво навіть не намагається вплинути на головний офіс компанії, не допомагає своєму профкому. Профспілка повинна дотримуватися жорсткої позиції стосовно сервісних служб, що виводяться з основної. Чи поширюється на них «головний» колективний договір? Чи лишаться їхні працівники на обліку в профорганізації? І, до речі, як бути з тими, кого скорочують? Вони взагалі залишають профспілку чи потребують якогось проміжного статусу?

Слід змінити підхід керівних профспілкових органів усіх рівнів до створення (поновлення) профорганізації. Приміром, на підприємстві страйк, а галузева профспілкова структура реагує так: «Ми не маємо там профспілки, тому й не надаємо допомоги». Водночас добре відомо, що кризова ситуація – найкращий при-

від для створення профспілкової структури.

• **Демократичний централізм.** Тут на перший план висуваються виконання рішень вищих органів і реальний облік думок членів профспілки. Проблема полягає в тому, що навіть у «просунутих» галузевих профспілках спостерігається чималий розрив між ухвалами вищих колегіальних органів і думкою рядових спілчан. У принципі, так було й буде завжди, «начальники» будь-якого рівня за визначенням сприйматимуться підлеглими як такі, що «відірвалися від народу». Питання в тому, наскільки великим буде цей розрив, у який спосіб можна його скоротити?

Між іншим, згаданий розрив існує не лише всередині окремої профспілки, а й у самій ФПУ. Конкретно: від ФПУ, точніше, від працівників її апарату, вимагається реальної результативної роботи за низкою напрямів. Але для кінцевого результату часто необхідні

централізовані дії всіх профспілок країни. Проте їх центральні комітети не дають можливості реалізувати «центристську» функцію Федерації профспілок України (та її регіональних профоб'єднань). І при цьому не можна замінити «згорі» неefективних профспілкових керівників, не можна суворо покарати «згорі» за невиконання рішень тощо. Як результат, оголошили акцію, з гаслами всі згодні, всі проголосували «за» – а на майдан вийшли не більше 0,1% членів профспілок. Фактично, попри назву «федерація», більшість функцій ФПУ реалізовано на рівні конфедеративному. А ФПУ має стати реальною федерацією.

• **Молодь у профспілках.** В ухваленій Цільовій програмі ФПУ профспілки не уточнили й не конкретизували висновків. Якщо вони наважаться молоді, мотивують її до роботи в профспілках, то, за підсумками навчання, мають чітко сказати: ми проводимо планомірну ротацию профспілкового керівництва, і твоє місце (відповідно до підготовки) – ось це. Або так само відверто сказати: ми тебе навчимо, а вже далі виборий своє кадрове зростання самостійно.

А що сьогодні становить собою наша кадрова політика? Її реалізує не профспілка, а конкретний профспілковий керівник, який коригує свою точку зору з огляду на те, чи далеко йому самому до пенсії.

СЕРГІЙ КАПИЦЯ,
КЕРІВНИК УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКУ ПРОФСПІЛКОВОГО РУХУ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОГО ОБЛАСНОГО ПРОФОБ'ЄДНАННЯ

На **212,8**
тис. осіб (2,5%)

скоротилася чисельність профспілок за минулий рік.

(Інформація департаменту організації апарату ФПУ, 2010 р.)

Федерація профспілок України впродовж своєї діяльності послідовно відстоює позицію про необхідність ліквідації бідності серед працюючих. Адже це найважливіший пріоритет у здійсненні економічних і соціальних реформ в Україні – соціальній державі, яка прагне до створення умов для гідної праці, в тому числі захисту прав людини в сфері праці, а також розвитку та активізації соціального діалогу на всіх рівнях.

ЗА МЕЖЕЮ... БІДНОСТІ

“

Із 2010 року на міжнародному та державному рівнях ухвалено низку рішень, які мають забезпечити підвищення добробуту населення, зниження рівня бідності й сприяти подоланню бідності серед працюючих і родин із дітьми, зокрема багатодітних, інвалідів, пенсіонерів.

Моніторинг показників бідності в Україні за даними першого кварталу 2011 року свідчить, що межа бідності досягла 1025 гривень і збільшилася, порівняно з відповідним періодом попереднього року, на 110 гривень. Відповідно до цієї межі 25,4% населення країни вважається бідним.

Що ж стосується регіонів України, то найвищий рівень бідності спостерігається в Кіровоградській області, де він становить 39,7%. Понад 35% бідного населення нашої країни проживає в Житомирській, Хмельницькій і Тернопільській областях. Найнижчий її рівень у м. Києві, де значення досліджуваного показника становило 9,8%. Низький рівень бідності спостерігався і в Харківській (15,5%), Полтавській (19,0%), Запорізькій (19,1%) та Миколаївській (19,7%) областях.

До основних негативних тенденцій у ситуації з бідністю в Україні слід віднести: погіршення становища сімей із працюючими особами, що свідчить про зниження рівня доходів від зайнятості, а також сімей із дітьми, що входять до групи високого ризику бідності, зростання показників бідності щодо великих міст у цілому.

ФПУ постійно заявляє про свою стурбованість цими процесами. Концентрація бідності в сім'ях із працюючими та дітьми знижує якість людського потенціалу країни.

Мінекономіки України та Програмою розвитку

ООН в Україні за активної участі представників соціальних партнерів підготовлено Національну доповідь «Цілі розвитку тисячоліття. Україна-2010», презентовану Президентом Віктором Януковичем на саміті під час 65-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН наприкінці вересня 2010 року в Нью-Йорку. У доповіді висвітлено стан досягнення Цілей розвитку тисячоліття, визначено матрицю завдань та індикаторів, встановлено реальні цільові орієнтири до 2015 року, проаналізовано перешкоди на шляху динамічного розвитку країни.

Із схваленням і надією був прийнятий профспілками Указ Президента України від 26.02.2010 № 274 «Про невідкладні заходи з подолання бідності», відповідно до якого Кабінет Міністрів за участі соціальних партнерів у тримісячний строк мав розробити проект загальнодержавної програми подолання та запобігання бідності на 2010-2015 роки. Вона мала відповідати стандартам Міжнародної організації праці в частині

ДОВІДКА

Ситуація із бідністю в Україні в першому кварталі 2011 року

Дані за перший квартал 2011 року свідчать про незначне поліпшення ситуації із бідністю. Так, межа бідності перевищила рівень прожиткового мінімуму на 111 грн, або на 12,1%, і рівень мінімальної заробітної плати на 62 грн, або на 6,4%. А межа злиденності в 2011 році була нижчою за прожитковий мінімум лише на 94 грн, або на 11,5%, та нижчою за мінімальну заробітну плату на 143 грн, або на 17,4%. Таким чином, вартісне значення межі бідності, визначеної за відносним критерієм, і надалі випереджає рівень державного соціального стандарту. Сукупні еквівалентні витрати окремих верств населення, які опинилися за межею бідності, у цей період становили 797,3 грн на місяць. Отже, у середньому одній бідній особі не вистачало 227,7 грн на місяць, або 28,6% від межі бідності.

Оцінка рівня бідності за видами домогосподарств свідчує, що у найгіршій ситуації, як і раніше, перебувають домогосподарства із дітьми, у яких у першому кварталі 2011 року цей показник хоч і знизився, порівняно з попереднім періодом, але все ще залишається на досить високому рівні – 31,7% (у 1,2 раза вище за середній рівень в Україні).

У 2011 році спостерігається тенденція двох попередніх років – зменшення рівня бідності у сільській місцевості не за рахунок зростання доходів селян, а внаслідок вирівнювання ситуації між містом і селом.

визначення конкретних законів і постанов, які необхідно ухвалити, а також соціальних завдань і механізмів для досягнення цих стандартів.

Проте ФПУ вважає незадовільним стан виконання зазначеного Указу, оскільки Кабмін своєчасно та належним чином не забезпечив розроблення за участі соціальних партнерів та внесення в тримісячний строк, як це передбачено пунктом 2 Указу, проекту Загальнодержавної програми подолання та запобігання бідності в Україні до 2015 року.

Мінекономіки України, як головний розробник цього проекту, ігнорувало принципові пропозиції ФПУ, зокрема щодо реформування оплати праці, визначення прожиткового мінімуму, розвитку системи загальнообов'язкового державного соціального страхування. Ці пропозиції спрямовані на вирішення стратегічного завдання держави – подолання бідності серед працюючих.

Ігнорувались також неодноразові звернення профспілок із приводу створення тристоронньої робочої групи

для опрацювання проекту Закону України «Про затвердження Загальнодержавної програми подолання та запобігання бідності до 2015 року», з обов'язковим включенням до неї представників СПО профспілок і роботодавців. Тим самим Мінекономіки не забезпечило виконання пункту 3 зазначеного Указу щодо участі соціальних партнерів у розробленні проекту програми.

Також не виконано завдання Президента України стосовно внесення до Програми заходів з активізації соціального діалогу, хоча пропозиції, викладені ФПУ у Національній профспілковій доповіді «Праця в Україні: необхідність якісних змін для суспільної ефективності та гідного життя», були підтримані Національною тристоронньою соціально-економічною радою при Президентові України.

На численні звернення ФПУ, СПО профспілок до Президента, Кабінету Міністрів щодо незадовільного виконання зазначеного Указу Президент відповідав так і не надійшла. Лише 3 червня 2011 року Мінекономіки організувало робочу нараду з обговорення пропозицій профспілок до чергового варіанта проекту Закону України «Про затвердження Загальнодержавної програми подолання та запобігання бідності до 2015 року». Слід зазначити, що окремі пропозиції та зауваження профспілок, висловлені на нараді, при доопрацюванні остаточного варіанта проекту наразі було враховано.

Тим часом Кабінет Міністрів України замість схвалення та внесення на розгляд Верховної Ради цього

проекту своєю постановою від 31.08.2011 № 1057 затвердив Державну цільову соціальну програму подолання та запобігання бідності до 2015 року.

З огляду на це, Федерація профспілок України й надалі докладе зусиль для забезпечення реалізації права профспілок на участь в обговоренні соціальних завдань і механізмів подолання бідності, братиме участь у розробленні законопроектів і державних цільових програм, спрямованих на викорінення бідності та досягнення європейських стандартів життя. Окрім того, профспілки наполягатимуть на врахуванні їхніх пропозицій, до яких не дослухався Кабмін у ході підготовки проекту Загальнодержавної програми подолання та запобігання бідності до 2015 року тощо.

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ ФПУ

25,4%
населення України перебувало за межею бідності

щодо визначеної межі – 1025 гривень на місяць у першому кварталі ц. р. Тобто чверть українців не мала навіть цієї суми!

НЕРУХОМІСТЬ

КУПУЄМО ЖИТЛО

Збираюся придбати квартиру. Які документи потрібні для оформлення купівлі – продажу?

*ВАДИМ ГЛАДЧЕНКО,
м. Котовськ*

Для оформлення купівлі-продажу нерухомості необхідні такі документи:
– паспорт;
– ідентифікаційний код;
– документи, які підтверджують право власності продавця на квартиру чи будинок (договір купівлі-продажу, дарування, міни тощо);
– якщо одним із власників нерухомості, яка продається, є неповнолітня або недієздатна особа, то слід отримати дозвіл органів опіки;

– якщо квартира або будинок придбані у спільному шлюбі, то необхідна письмова згода дружини (чоловіка) на відчуження цієї квартири;
– довідка з нотаріальної контори про відсутність заборони на відчуження об'єкта нерухомості;
– довідка-характеристика БТІ на нерухомість;
– форма № 3 із ЖЕКУ про відсутність заборгованості за квартиру і про прописаних у квартирі (дійсна впродовж тижня).

ОБМЕЖЕНО ЗАКОНОМ

СКАСУВАННЯ ДОГОВОРУ ДАРУВАННЯ

Три роки тому бабуся, яку ми з дружиною доглядали, подарувала мені будинок. Усі папери завірено нотаріусом. Проте нині бабуся хоче скасувати договір дарування та передарувати будинок своєму племінникові. Чи можна це зробити без моєї згоди?

*Григорій ПАНЧИШИН,
м. Луцьк*

Дарувальник має право вимагати розірвання договору дарування нерухомих речей чи іншого особливо цінного майна, якщо обдарований умисно вчинив злочин проти життя, здоров'я, власності дарувальника, його батьків, дружини (чоловіка) або дітей.
У разі якщо обдарований умисно вчинив вбивство дарувальника, його спадкоємці мають право вимагати розірвання договору дарування.
Дарувальник має право вимагати розірвання договору, якщо обдарований створює загрозу безповоротної втрати дарунка, що має для даруваль-

ника велику немайнову цінність. Дарувальник має право вимагати розірвання договору, якщо внаслідок недбалого ставлення обдарованого до речі, що становить культурну цінність, її може бути знищено або істотно пошкоджено. Дарувальник має право вимагати розірвання договору дарування, якщо на момент пред'явлення вимоги дарунок збережено. У разі розірвання договору обдарований зобов'язаний повернути дарунок у натурі. До вимог про розірвання договору дарування застосовується позовна давність в один рік.

ТИМЧАСОВА РЕЕСТРАЦІЯ

Реєстрація місця перебування особи здійснюється за заявою, яка подається упродовж семи днів після прибуття на місце проживання.

СТАТУС ІНОЗЕМЦЯ

Я, громадянка Естонії, приїхала до України на два роки працювати за контрактом. Як оформити тимчасову реєстрацію і що для цього потрібно?

*Маріка НАБЕР,
м. Одеса*

Реєстрація громадян у нашій країні здійснюється відповідно до Закону України «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні» від 11.12.2003 № 1382-IV (далі – закон). Його дія поширюється на громадян України, а також іноземців та осіб без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах, відповідно до їх прав та свобод, передбачених Конституцією, законами чи міжнародними договорами України.

Реєстрація – це внесення відомостей до паспорту громадянина про місце проживання або місце перебування особи, а також внесення цих даних до реєстраційного обліку спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань реєстрації.

На вимогу особи орган реєстрації видає довідку про реєстрацію місця проживання або місця перебування. Згідно зі статтею 5 закону законними підставами перебування на території України є: для громадян України – належність до гро-

мадянства України; для іноземців та осіб без громадянства – реєстрація на території України паспортного документа або наявність посвідки на постійне або тимчасове проживання в Україні, або документів, що посвідчують статус біженця чи отримання притулку в Україні.

Громадянин України, а також іноземець чи особа без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах, зобов'язані впродовж десяти днів після прибуття на нове місце проживання зареєструватися.

Для цього слід подати такі документи:

1. Письмову заяву. Діти віком від 15 до 18 років подають заяву особисто. У разі якщо особа через поважну причину не може самостійно звернутися до уповноваженого органу, реєстрація здійснюється за зверненням іншої особи на підставі доручення, посвідченого в установленому порядку.

2. Паспорт. Якщо дитині не сповнилося 16 років, подається свідоцтво про народження або документ про належність до громадянства України.

Заява особи про реєстрацію місця проживання – єдина підстава для реєстрації особи.

Зразки заяви та інших документів, необхідних для реєстрації місця проживання особи, затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Особи, які перебувають більш як один місяць за межами адміністративно-територіальної одиниці, де вони зареєстровані, і мають невиконані майнові зобов'язання, накладені в адміністративному порядку чи за рішенням суду, чи призиваються на дійсну військову службу і не мають відстрочки, або беруть участь у су-

довому процесі в будь-якій якості, зобов'язані зареєструвати нове місце перебування. Реєстрація місця проживання громадян України за її межами здійснюється в установленому порядку консульськими установами України за кордоном або дипломатичними представництвами.

Надання відомостей про місце проживання особи та її персональні дані здійснюється виключно у випадках, передбачених законами України, або за згодою особи.

У разі зміни місця проживання в межах адміністративно-територіальної одиниці, на яку поширюється повноваження органу реєстрації, особа, яка зареєструвала місце проживання, або її законний представник мають письмово повідомити про це відповідний орган реєстрації упродовж семи днів (стаття 6 закону).

При реєстрації місця перебування особи інформація про неї повідомляється до органу реєстрації за місцем проживання (стаття 8 закону).

Цьогоріч фольклорний ансамбль народної творчості «Вербиченька» святкує свій 25-річний ювілей. Цей колектив – гордість і окраса «Суднобудівного заводу імені 61 комунара» та один із кращих народних колективів міста Миколаєва. Колись самодіяльне мистецтво було добре розвинуте як в області, так і на підприємстві. Його шанували в кожному цеху та відділі.

“

Як б не гріла груди
позолота,
Серед усіх найвищих
нагород
Вважає пісню,
вигойдану в нотах,
Що заспівав її народ.

Олександр Білаш

«ВЕРБИЧЕНЬКА» – СПІВОЧА ДУША КОРАБЕЛЬНОГО КРАЮ

У господарчому цеху № 27 зародився творчий колектив із різних за віком та професією жінок, яких об'єднали сильні красиві голоси та шира українська пісня, що буває жалісливою і запальною, наводить на роздуми про кохання та розлуку, славетне минуле українського народу, родину та рідний край, а то й нестримно кличе в танок, заряджаючи живою енергетикою слухачів.

Назву «Вербиченька» обрали учасниці колективу. Верб та калина – це символи України. «Без верби та калини немає України» – говорить народне прислів'я. Тому першими в репертуарі ансамблю були пісні, пов'язані з цим символом: «На городі верба рясна», «Ой, вербо, вербо», «Ой, вербиченько».

Перші нагороди ансамблю – диплом за красну виконавську майстерність та диплом лауреата II Всеукраїнського фестивалю народної творчості. Спочатку концертними майданчиками були цехи та відділи заводу, літні агітмайданчики, база відпочинку «Чорноморка» та санаторій-профілакторій «Інгул», пізніше – сцени міських будинків культури, обласні та всеукраїнські сцени.

У репертуарі колективу перебувають пісні родинно-побутові, соціально-побутові та історично-козацькі,

пісні-балади про кохання, жартівливі, танцювальні, обрядово-календарні. Наприклад, «Ой у лузі, та ще й при березі», «Чорна рілля», «Чорноморець, матінко», «Найшла чорна хмара», «Рано заміж віддали», «Туга за тугою», «Чорноморець іде», «Мелодії молодички», «Ой я вчора в куми», «Летіла зозуля» та багато інших.

Із часом творчі можливості та високий виконавський рівень учасниць «Вербиченьки» дозволили доповнити репертуар фрагментами обрядів, звичаїв, традицій.

Поступово до жіночого складу приєдналась чоловіча група хорового колективу «Візерунок» Будинку культури ім. 61 комунара. З'явилися обряди «Весілля» (із трьох частин: «Субота в молоді», «Корова-раю», «Прихід молодого до молоді в суботу»), «Ярмарок», «Українські вечорниці», «Різдвяні святки», «Вулиця», «Перші гулі», «Українські вечорниці» ансамбль представив на I Всеукраїнському фестивалі родинно-сімейних побутових обрядів українського фольклору

У **1992** році ансамбль «Вербиченька» отримав почесне звання «народний».

та пісні «Роде наш красний», який відбувся 1994 року в київському палаці культури «Золоті ворота».

Згодом колектив був запрошений на II Міжнародний фестиваль «Лесні джерела» в м. Новограді-Волинському. Незабутніми сторінками творчості залишаться поїздки до м. Києва на обласний фестиваль фольклору ім. П. Чубинського та свято фольклору в музеї архітектури та побуту. Надовго запам'ятаються виступи колективу перед гостями, делегатами з Дніпрої та Греції. Українські народні пісні, гумор, танці, прикладне ужиткове мистецтво, українські звичаї, прислів'я – усе, що називається народною творчістю, духовно спадщиною нашого народу, було представлено глядачам.

За збереження, пропаганду українського фольклору, вагомий внесок у розвиток вітчизняної культури та високі творчі досягнення в 1992 році колективу було присвоєно почесне звання «народний».

У колективі нараховується 26 учасників, серед яких – 20 жінок і 6 чоловіків із різних підприємств. Але основу складають працівники заводу ім. 61 комунара. Велику матеріальну підтримку надає керівництво заводу в особі директора Володимира Михайлюка та голови профкому Миколи Голоченка. Це і надання при-

СХОДИНКИ ДО ВИЗНАННЯ

«Вербиченька» розпочала своє творче життя завдяки матеріальній підтримці та власній ініціативі керівника цеху № 27 Сергія Клименка, а також голови профспілкового комітету заводу Анатолія Діамента. Керівництво колективом взяли на себе випускниця Київського інституту культури ім. О. Корнійчука Галина Стрелецька (за фахом хормейстер) та аккомпаніатор Сергій Безуглий. Вони вже багато років співпрацюють із колективом, віддаючи йому свої знання, майстерність, досвід, перетворившись на єдиний живий організм, що надихає заводчан на творчі та виробничі успіхи.

міщення, і забезпечення сценічними костюмами та взуттям, музичними інструментами, транспортом на виїзні заходи. До ювілейних дат із фонду виділяють грошову премію та матеріальну допомогу, а також безплатні путівки на базу відпочинку «Чорноморка» (м. Очаків).

Сьогодні цей самобутний, мобільний, колоритний і стабільний колектив пропонує стилізований фольклор, кращі зразки української народної пісні. На базі ансамблю студенти навчальних закладів культури проходять виробничу практику, семінари. Іноді колектив запрошують як ілюстраторів фольклору на народні хори, щоб продемонструвати народну (природну) манеру співу.

Приємно відзначити, що поряд із провідними колективами області народний ансамбль «Вербиченька»

посідає одне з почесних місць. За його майстерність, сценічну культуру і самобутність журі обласного та всеукраїнського огляду високо оцінюють виступи колективу. Про це свідчать статті обласних, місцевих газет, телерадіо, фотографії та нагороди культурно-мистецьких заходів різного рівня: дипломи та почесні грамоти, медалі та подяки. Приклад тому – участь «Вербиченьки» в обласному огляді фольклорних колективів та ансамблів «Троїсті музики», що відбувся в червні цього року в смт Сланець. У цьому заході взяли участь 38 колективів різних номінацій. Ансамбль «Вербиченька» здобув I місце в номінації «Стилізований фольклор». Також за підтримки управління культури Миколаївської обласної адміністрації, центру народної творчості та куль-

турно-освітньої роботи ансамбль представляв Миколаївську область на престижному III Всеукраїнському фестивалі-конкурсі автентичних колективів на приз Гната Танцюри в м. Вінниці. На конкурсі, в якому взяли участь понад 50 колективів, ансамбль «Вербиченька» посів III місце та отримав почесний приз від організаторів фестивалю.

У 2009 році народний ансамбль «Вербиченька» брав участь у творчому звіті аматорських колективів Миколаївської області в м. Києві. Керівник колективу Галина Стрелецька була нагороджена високим почесним званням «Заслужений працівник культури України». Протягом 2010-2011 років обласне телебачення випустило 6 телепрограм про творчий шлях колективу із циклу «Моя коліска» та «Вішиванка».

Свою творчістю «Вербиченька» популяризує кращі зразки української пісенної творчості, автентичний та стилізований фольклор, сприяє відродженню пісенної культури, обрядів півдня України. Але найвищою нагородою для колективу є визнання глядачів, любов до щирої української пісні.

Із високими творчими показниками, енергією та великою повагою до свого рідного краю народний ансамбль «Вербиченька» в жовтні 2011 року зустрів свій срібний 25-літній ювілей. А попереду – безліч творчих задумів, цікавих концертів та фестивалів.

**МИКОЛАЇВСЬКИЙ
КОМІТЕТ ПРОФСПІЛКИ
ПРАЦІВНИКІВ
СУДНОБУДУВАННЯ
УКРАЇНИ**

НЕПОГАНА ІСТОРІЯ!

НОВІ ЗАГАДКИ ДЖОКОНДИ

Славетна картина Леонардо да Вінчі «Джоконда» вже втретє спричинила грандіозну світову сенсацію.

Дві перші – це викрадення полотна з Лувру, що сталося 21 серпня 1911 року просто серед білого дня, а згодом – дивовижне повернення картини через два роки. Виявилось, що спритний злодій – трохи не сповна розуму колишній робітник Луврського музею, котрий, повертаючи картину, назвав себе Леонардо. Тим часом наприкінці минулого року світ облетіла вражаюча новина: після того, як італійські науковці за допомогою сучасної техніки значно збільшили «Джоконду», в очах Мони Лізи виявилися загадкові символи. Президент Національного комітету зі збереження культурної спадщини Італії С. Вінчетті переконаний, що ці символи – шифр, певне послання, яке великий флорентієць передав своїм нащадкам. Послання слід не лише розшифрувати, а й читати так само уважно, як і бібліїні тексти. Ці сюжети надихнули російських кінорежисерів на створення цікавої стрічки «Заповіт Леонардо. Історія одного викрадення». І тут натрапляємо ще на одну загадку-таємницю! Ні-

бито журналісти знаходять заповіт Леонардо і з'ясовують, що колись один із учнів Майстра зробив до заповіту приписку: мовляв, Леонардо всі свої секрети, наукові й мистецькі, виклав у рукопису, котрий у всіх на виду. Але його не бачать. Розгадка – перед очима, але про це не здогадуються: «усмішка надійно охороняє його скарб». Отакої! Як відомо, «Джоконда» становила неабияку цінність передусім для свого автора, оскільки в цій унікальній праці – синергія філософії, езотерики й власне живопису. І досі невідомо, хто замовляв художнику цю картину, хто був прототипом, нарешті – коли конкретно було написано цей шедевр. Отже, невтомна «Мона Ліза» піднесла мистецтвознавцям і науковцям черговий «головний біль».

ДОРОГИЙ ПІСНЕТВОРЕЦЬ

СКРОМНЕНЬКО ТА ЗІ СМАКОМ

Ми охоче переймаємо західну моду, тож нині чимало публічних людей не лише не приховують своїх інтимних та особистих мотивів дій, а й роблять їх надбанням широкого загалу.

Так, нещодавно в інтерв'ю для *Сьогодні.ua* відомий поет Юрій Рибчинський зізнався, що дуже тишиться, коли його пісням приписують народне авторство, і ображається, коли в документах замість його прізвища таки ставлять «народна», відтак він не одержує за пісню грошей. Поет підтвердив, що був серед найдорожчих авторів у колишньому Союзі: одну з пісень (із музикою й словами) продав за 15 тисяч доларів. У середньому пісня на його вірші коштує нині 5 тисяч доларів, хоча артисти заробляють на них набагато більше. Крім того, за слова-

ми Рибчинського, тим людям, які є естрадною елітою, свої пісні він інколи просто дарує. Адже вони неодмінно пісню розкрутують, а відтак і автор слів здобуде популярність.

ЕКРАН

За підсумками III Міжнародного кінофестивалю, що відбувся у цюгорічному вересні в Києві, головний приз – статуетка «Золоті крила» – дістається фільму Михайла Ілленка «Тойхтопройшовкрізьвогонь» (*Firecrosser*). У день презентації режисер з'явився в оточенні своїх акторів, одягнених в індіанські національні костюми.

ІРОКЕЗ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

В уяві підлітків завжди ніби оживають улюблені герої із книжок Фенімора Купера, Майна Ріда: індіанці Монтигома, Шкіряна Панчоха, Чингачук, Довге Перо... А кінематографісти, чутливі до екзотики й азарту, раді підхопити й утілити в яскравих стрічках такий потужний «соціальний» запит.

Безстрашні, суворі, загартовані, сповнені гідності, шляхетні й дещо загадкові червоношкірі та їхні відважні «скво», що живуть у вігвамах по берегах озер із таємничими назвами Онтаріо, Гурон, є незмінно затребуваними аудиторією, яка прагне видовища. Проте, скажімо, «кіношні» індіанці, хоч і дуже привабливі, та все ж здаються не зовсім справжніми, принаймні надто далекими. І раптом один із них оживає в реальності, та ще й розмовляє рідною мовою!..

Назва фільму М. Ілленка – це індіанське ім'я, дане вождеві племені за його ніби очевидну фізичну невразливість. А насправді головного героя стрічки, вождя індіанців-ірокезів, звали Іван Даценко. Тож що не кажіть, а часом і найсміливіша фантазія не може змагатися з правдивими життєвими історіями!

...Ось і ця, покладена в основу фільму М. Ілленка, почалася в далекі воєнні роки. По-моєму, першим її розповів письменник і журналіст Юрій Зверев, а нині вона є широковідомою. Безстрашний льотчик, Герой Радянського Союзу, українець із Полтавщини Іван Даценко прийняв у львівському небі нерівний повітряний бій із фашистами. Його було збито, Даценко вистрибнув з парашутом із палаючого літака, однак приземлився на ворожий територію. Через кілька днів він утік із німецькою полону і, перейшовши лінію фронту, повернувся до своєї частини. Та за сталінським наказом щодо радянських

полонених хоробрій льотчик вважався зрадником, а тому Івана Даценка арештували, засудили, відібрали всі нагороди, виключили з партії та заслали до Сибіру. Та він був не з тих, хто легко здається! Дорогою до ГУЛАГу Іван Даценко втік з етапу, його розшукували, проте не знайшли. По війні шукала герою й сім'я, але марно, хоч якийсь однополчанин натякнув старенькій матері, що її син радше за все за кордоном, може, в Канаді. Так чи інакше, а сліди Даценка загубилися!..

У 1960-х роках інтерв'ю видатного радянського танцюриста, виконавця танців народів світу, народного артиста СРСР Махмуда Есамбаєва справило на світ враження бомби, що вибухнула. У 1967 році він був учасником Всесвітньої виставки ЕКСПО-67 у Канаді. І, як почесний гість, висловив бажання познайомитися з побутом і танцями корінних мешканців – індіанців. У поселенні ірокезів назустріч делегації вийшов вождь племені, високий, із засмаглим обличчям, з військовою виправкою, прикрашений, як і належить, яскравим пір'ям, намистом із ведемежних кілків. Поряд із ним стояла гарна молода жінка, типова індіанка. Несподівано вождь звернувся до гостей чистою українською мовою: «Здоровенькі були! Прошу до мого вігваму...». Це й був той самий Іван Даценко, який, потрапивши до Канади, опинився згодом в індіанській резервації, одружився з дочкою старого вождя, а по смерті останнього, за спільною згодою, взяв на себе опіку над племенем.

КРІЗЬ «ВОГОНЬ» НЕ ПРОЙШОВ

Кажу все це тому, що попри «Золоті крила» й «золоті» інтерв'ю з приводу завершення зйомок «Тойхтопройшовкрізьвогонь», думки фахівців щодо стрічки М. Ілленка далеко не однозначні. Передусім насторожує слово «переосмислення» в статтях, які констатують, що маємо справу з мистецьким переосмисленням реальної історії (чому не осмисленнями?). А «Україна молода», приміром, пише: «Визнаючи за митцями право на художній домисел, критики цієї версії, в тому числі колишні однополчани героя, просять «не тривожити» його славне ім'я подібними, не підтвердженими документально, сенсаціями... А чи впевнений у тому, що все було так, як показано в його фільмі, сам режисер?». Що ж до критика Олександра Гусева, то він у принципі не сприймає кіноверсію М. Ілленка: «Головна проблема полягає в тому, що автори просто не здатні зрозуміти розповіді свою історію. У якийсь момент діє сходить із рейок хронології та логіки». Але ж після прем'єрного показу глядачі, кажуть, аплодували стоячи. Тож, гадаю, особливо цікаво скласти з цього приводу власну думку.

Його сім'я – дружина й чотири сини добре володіли українською, співали «Розпрятайте, хлопці, коні» й інші народні пісні. А Іван, у свою чергу, вивчив мову індіанців, був дуже вправним мисливцем і завдяки своєму твердому характеру, людяності й справедливості здобув повагу всього племені.

Ось така, майже неймовірна, але правдива історія. Навіть якщо ви не режисер за фахом, погодьтесь: надзвичайно благодатна й вдала тема для фільму! Які картини малює уява! Як цікаво дослідити характери, взаємини персонажів, екстраординарні обставини життя головного героя! А який «лондайд» для оператора-постановника! Шодо жанру, то й тут є варіанти на вибір, аби не було еклетики, буфонади, невіривданого жанрового міксу, на який так часто грішять нові фільми. Михайло Ілленко обирає драму.

СТОРІНКУ ПІДГОТУВАЛА
ТЕТЯНА МОРГУН, «ПВ»

ВИЗНАННЯ

**НАГОРОДИ
ЗНАЙШЛИ ГЕРОІВ**

Олександр Усик та його особистий наставник Дмитро Сосновський, яких визнали кращими спортсменом і тренером жовтня, отримали заслужені нагороди.

Як уже інформували «ПВ» своїх читачів, експертна комісія віддала перевагу капітанові української боксерської збірної, яка на чемпіонаті світу в столиці Азербайджану виграла загальнокомандну першість. А один із триумфаторів Баку Олександр Усик (вагова категорія до 91 кг) за підсумками турніру претендував на звання кращого боксера світової першості. Вручаючи боксерові заслужену нагороду, президент НОК України Сергій Бубка побажав Олександрові по-

дальших успіхів, зокрема в штурмі олімпійських вершин. Слова подяки та побажання майбутніх перемог пролунали й на адресу особистого наставника Олександра та головного тренера збірної України з боксу Дмитра Сосновського.

СТРИБКИ НА БАТУТІ

**НІКІТІН – ЛИШЕ
П'ЯТИЙ**

У британському Бірмінгемі з 17 по 20 листопада проходив 28-й чемпіонат світу зі стрибків на батуті, акробатичній доріжці і подвійному міні-трамплі. Нагороди світової першості та путівки на Олімпіаду-2012 розігрували понад 600 атлетів із 40 країн світу.

Україну в Британії представляли 8 спортсменів: Світлана Сиванич, Олена Сиванич, Наталя Москвіна, Марина Кийко, Максим Волянський, Олександр Сатін, Дмитро Бедевкін та Юрій Нікітін. Саме на останнього – триумфатора пекінської Олімпіади, і покладали особливі надії вітчизняні шанувальники спорту. Утім, на думку журі, висту-

пи наших співвітчизників у Бірмінгемі на медалі не заслугували. Юрій Нікітін, який у кваліфікації посів лише дев'яте місце, у фіналі виступив значно впевненіше, однак лишень замкнув першу п'ятірку чемпіонату. У загальнокомандному медальному заліку впевнено перемогли китайці (8-3-1), другими були канадці (2-2-2), третіми – росіяни (1-3-5).

ДЗЮДО

**СМАЛЬ ПРОГРАЛА
ЛИШЕ В ФІНАЛІ**

У голландському Амстердамі фінішував олімпійський ліцензійний турнір Гран-прі, який став одним із ключових стартів у відборі до Олімпійських ігор у Лондоні наступного року.

У ваговій категорії до 70 кг українка Наталя Смаль лишилася в фіналі поступилася господарці турніру, одній із найтитулованіших спортсменок світу Едіт Бош. Виборовши «срібло», українка здобула чергові олімпійські рейтингові бали. До кінця 2011 року в рамках олімпійської кваліфікації відбудуться ще три старту

– Кубок світу в корейському Сувоні, турнір серії Grand Slam в Токіо та Гран-прі в китайському Квньдао.

ФУТБОЛ

Після закінчення раунду плей-оф остаточно визначився перелік команд, які влітку наступного року на полях України і Польщі виборюватимуть звання найсильнішої збірної Старого Світу. Останніми щасливцями, що вскочили на підніжку потягу Євро-2012, були команди Хорватії, Чехії, Ірландії та Португалії.

Збірна Іспанії на Євро-2012 захищатиме титул чемпіонів континенту, здобутий 2008 року на полях Австрії та Швейцарії

НА 1-Й-4-Й РОЗРАХУЙСЯ!

Цей квартет долучився до команд країн-організаторів (Польщі та України), а також збірних, які виборили право брати участь у фінальній частині континентальної першості за результатами відбіркових групових турнірів (Німеччина, Іспанія, Англія, Нідерланди, Італія, Росія, Данія, Греція, Швеція, Франція).

Нагадаю, що чемпіонат Європи з футболу відбудеться наступного року – з 8 червня по 1 липня – у восьми містах: чотирьох

українських (Київ, Донецьк, Харків, Львів) і чотирьох польських (Варшава, Вроцлав, Гданськ, Познань). Церемонія жеребкування фінальної стадії Євро-2012 відбудеться незабаром – 2 грудня в київському палаці «Україна».

Усіх 16 фіналістів наразі розведено по чотирьох національних збірних. По одній команді з кожної корзини потрапить у кожну з чотирьох груп – А, В, С і D.

За правилами УЄФА, Польща та Україна як господарі турніру, а також чинний чемпіон Європи Іспанія автоматично потрапили до першого кошика. Крім того, Польща заздалегідь розподілена до групи А на позицію А1 (позиції необхідні для визначення розкладу матчів), а Україна – до групи D на позицію D1.

Процедура жеребкування почнеться з першого кошика. Жереб визначить,

хто – Іспанія чи Голландія – у групах В і С посядуть відповідно позиції В1 і С1. Далі відбудеться жеребкування національних команд із четвертої корзини. Перша обрана збірна потрапить до групи А, після чого жеребом буде визначено її позицію у кварталі (А2, А3 або А4). Друга обрана збірна потрапить до групи В (на позицію В2, В3 або В4), третя – до групи С (на позицію С2, С3 або С4), четверта – до групи D (на позицію D2, D3 або D4). Аналогічно відбудеться жеребкування національних команд з третього, а потім із другого кошика.

За повідомленням інформаційного центру «Україна-2012», до урочистої церемонії жеребкування фінальної частини чемпіонату Європи з футболу біля палацу «Україна» встановлять збільшену копію головного трофея змагань – Кубка Анрі Делоне. Цікаво, що чотири-

**ПЛЕЙ-ОФ ДО ЧЕ-2012.
МАТЧІ-ВІДПОВІДІ**

- Хорватія – Туреччина – 0:0 (перший матч – 3:0)
- Чорногорія – Чехія – 0:1 (перший матч – 0:2)
- Ірландія – Естонія – 1:1 (перший матч – 4:0)
- Португалія – Боснія та Герцеговина – 6:2 (перший матч – 0:0)

товлять із льоду. За словами директора організаційного комітету «Євро-2012 Україна» Маркіяна Лубківського, до столиці нашої країни завітає весь європейський футбольний бомонд. Зокрема, планується участь у заходах президента УЄФА Мішеля Платіні, президента ФІФА Йозефа Блаттера, головних тренерів національних збірних – учасників майбутнього турніру, легенд світового та зірок сучасного футболу: Зінедіна Зідана, Луїса Суареса Мірамонтеса, Марка ван Бастена, Петера Шмейхеля...

ПАУЕРЛІФТИНГ

ПОСТУПИЛИСЬ ЛИШЕ РОСІЯНАМ

У першій декаді листопада в чеському місті Пльзень відбувся 41-й чоловічий та 32-й жіночий чемпіонати світу з пауерліфтингу. 157 чоловіків та 93 жінки з 34 країн світу розіграли 15 комплектів нагород: 8 чоловічих і 7 жіночих.

У ваговій категорії до 63 кг Лариса Соловйова, встановивши рекорди світу в жимі лежачи (165 кг), тязі (245 кг) та в сумі триборства (632,5 кг), виборола золото в усіх названих номінаціях і, таким чином, уперше стала чемпіонкою світу! Утретє стала чемпіонкою світу Олена Козлова (до 84 кг). Олені довелося довести свою силу в кожній вправі, але результати в присіданні (257,5 кг), жимі лежачи (150 кг) та тязі ста-

новій (250 кг) принесли їй перемогу із підсумковою сумою триборства 657,5 кг. Володимир Рисев (до 83 кг) услід за срібною нагородою минулорічного чемпіонату виборов золото. Результат переможця в сумі триборства – 900 кг (350 кг у присіданні, 235 кг у жимі лежачи, 315 кг у тязі становій). Основна боротьба серед спортсменів із власною вагою понад 120 кг розгорнулася між українцями – дво-

разовим чемпіоном Європи та дворазовим чемпіоном світу серед юніорів Віктором Тесцовим і дворазовим чемпіоном світу серед юніорів, цьогорічним чемпіоном континенту Володимиром Свистуновим. Уперше чемпіоном світу став Володимир Свистунов, який у сумі триборства набрав рекордні 1132,5 кг (437,5 кг у присіданні, 322,5 кг у жимі лежачи, 372,5 кг у тязі становій). Віктор Тесцов посів третє місце.

СТОРІНКУ ПІДГОТУВАВ
ВОЛОДИМИР ПОЛЕТАЄВ,
СПЕЦІАЛЬНО ДЛЯ «ПВ»

КОНКУРС

ВАШІ ЗА НАШУ ПОМИЛКУ

Після виходу в світ минулого, 46-го, номера «ПВ» переможцем став Іван Артюк із м. Сєвєродонецька Луганської обл. За знайдену в № 46 помилку в словосполученні «відповідній посаді» (правильно – «відповідальній посаді») на стор. 6 переможець отримав сто гривень.

Одержати виграні гроші шановний дописувач може в редакції (або за домашньою адресою, на яку ми перекажемо вигравш). Для цього необхідно звернутися до редакції та пред'явити передплатну квитанцію на газету «Профспілкові вісті» на поточний рік, адже наш конкурс організований для передплатників газети.

Пропонуємо і в цьому номері знайти помилку та надіслати відповідь електронною поштою profvisti@ukr.net або листом, вказавши при цьому домашню адресу та поштовий індекс, на адресу: «Профспілкові вісті», вул. Чигоріна, 18, м. Київ; тел.: 277-24-30. Хто зробить це правильно та швидше за всіх, одержить сто гривень.

ПЕРЕДПЛАТА-2012

УВАГА – КОНКУРС! ОРГАНІЗУЙ ПЕРЕДПЛАТУ ПРОФСПІЛКОВІ ПРЕСІ!

Підприємство «Профінформ» ФПУ оголошує конкурс на кращу організацію передплати газети «Профспілкові вісті» на 2012 рік. Конкурс проводиться серед регіональних профоб'єднань, профоб'єднань АР Крим та м. Києва.

Мета конкурсу – стимулювати активність територіальних профоб'єднань щодо проведення річної передплати газети «Профспілкові вісті» на 2012 рік. Переможці конкурсу визначатимуться відповідно до даних ДП «Преса» (Форма звітності СП-18) про передплату на газету «Профспілкові вісті» на 2012 рік станом на 25 січня 2012 року.

Для переможців встановлено три премії: перша – 3000 грн; друга – 2000 грн; третя – 1000 грн.

«ПРОФІНФОРМ» ФПУ
Р.С. Переможцями конкурсу «Передплата-2011» були Закарпатська (1-ше місце), Запорізька (2-ге місце) та Полтавська (3-тє місце) обласні ради профспілок.

ПЕРЕДПЛАТА НЕ ЗАКІНЧУЄТЬСЯ НИКОЛИ!

Улюблена газета завжди зі мною!

СКАНВОРД

ВПИШИТЬ СЛОВО

Розгадавши сканворд і вписавши букви в клітинки, виріжете сканворд по червоній рамці та надішлете нам на адресу: «Профспілкові вісті», вул. Чигоріна, 18, м. Київ, 01042 або profvisti@ukr.net. Всіх, хто правильно розгадав сканворд і першим надіслав відповідь, чекає виборода – півірчна передплата на газету «Профспілкові вісті». Вітаємо Мирона Куліничу з м. Тернополя, який правильно розгадав сканворд у № 46.

Відповіді на сканворд, надрукований у № 46

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

Правильна відповідь: «Фрагман».

1. Означка гарячого настою

2. Стояча колода

3. Ушануваний Купера в Римі

4. Це саме, що заварюють щодня

5. Пригодування, тиск

6. Вадина на чоловічій штаті

7. Індійська людина

8. Задум, проєкт

9. Сорочка для милої

10. Капризні рибки-свинки

11. Одяг соки-смерки

12. Мистецтво Кішіяні

13. Нічний пелюстий спів

14. Репер із Росії

15. Юний мисливць

16. Мішень

17. Публічний виступ

18. Обробка металу між валками

19. Грива або ніж

20. Брусок (зак.)

21. Дворянський титул в Англії

22. Пекельна речовина

23. Давній поселенець Криму

24. Соло з опери

25. Кольчак – обличчя, ніч – істота

26. Німецька Лявова

27. Дружина або донька на гірському

28. Рос. худож.-мист.-ін. дубль

29. Ратник

30. Там сидить дівка

31. Пригодування для брук

32. Річка, впадає в море

33. Виконавець ролі

34. Програмний засіб (комп.)

35. Кіт, вело-середок

36. Страждання

37. Штучне озеро

38. Твердий коштовний камінь

39. Камінація

40. Народна назва вестника

41. Архон-самі інданці

42. М'який стільчик (омов.-пест.)

43. Просодійний ауторитет

44. ...вишарвані

45. Пралордик «а тус-Кадети»

46. На схід від Таїланду

47. Філософ Джорданно

48. Укладення всьолної угоди

49. Компанія мала мала й бита

50. Ізв'яз і писк мурки

51. Інша назва дивана

52. Болотний птах із Силіу

53. Місце для вом у хаті

54. Яскраві світіння

55. Мик мисливць і писником

56. Укладення всьолної угоди

57. Ізв'яз і писк мурки

58. Ведміль із творів Кіплінга

59. Чимале дзеркало

60. Язичниковий Фотухня

61. Оброблений науку

62. Державна франц. монета

63. Стародавня франц. монета

64. Капучино або лате

65. Троєнда (роман)

ГОРОСКОП

28 ЛИСТОПАДА – 4 ГРУДНЯ

ОВЕН (21.03–20.04)
Надірна цікавість може вам зашкодити. Очікуються фінансові труднощі. Не змушуйте кохану людину нервувати – це матиме погані наслідки.

ТЕЛЕЦЬ (21.04–21.05)
Колеги намагатимуться прихилити вас на свій бік, але вам слід дотримуватися власної думки. Розраховуйте на підтримку рідних та близьких. Зростає ризик травмивання.

БЛИЗНЮКИ (22.05–21.06)
Дотримуйтеся стабільності в стосунках. Хоча на відстані робити це нелегко, але допомагає розібратися в собі.

РАК (22.06–23.07)
Сприятливий час для змін. На небосхилі сімейного життя можуть з'явитися хмари, тож нервового напруження не уникайте.

ЛЕВ (24.07–23.08)
На цьому тижні стане в пригоді почуття гумору. Закінчивши роботу над старими проєктами, ви зможете укласти нові угоди. У вівторок краще не будувати планів на майбутнє.

ДІВА (24.08–23.09)
Вашої енергії вистачить на все. Тож будуйте плани – успіх гарантовано. А от зі здоров'ям можуть виникнути несподівані проблеми.

ТЕРЕЗИ (24.09–23.10)
Жорсткий підхід та інтуїція у подоланні проблем мають працювати разом. Не варто втручатися в особисте життя колег – можете наразитися на неприємності.

СКОРПІОН (24.10–22.11)
Ви прагнете самостійності, проте не завжди можете покластися на власні сили. Зверніться за порадою до досвідченої людини.

СТРЕЛЕць (23.11–21.12)
Завдяки вам хтось таки побачить світло в кінці тунелю. Це може бути як матеріальна, так і моральна допомога.

КОЗЕРІГ (22.12–20.01)
Не варто спокликувати легкими прибутками. Як відомо, безкоштовний сир буває тільки в мишоловці. Кохана людина потребуватиме вашої підтримки і поради.

ВОДОЛІЙ (21.01–19.02)
Упевненість у власних силах – чудова риса характеру, проте інколи варто покластися на сильне плече старих друзів. Остерігайтеся зради з боку колег.

РИБИ (20.02–20.03)
Тиждень сприятливий для роботи й творчості. Завдяки вашим професійним здібностям з'явиться реальний шанс стрімкого кар'єрного зростання та поліпшення матеріального становища.

СТОРІНКУ ПІДГОТУВАЛА **МАРІАННА ЛІЦЕНКО**